

Michal Šanda

Umyvadlo plné vajglů

Nepřipadné glosy k evangeliu sv. Marka

UMYVADLO PLNÉ VAJGLŮ

MICHAL ŠANDA

Copyright © Michal Šanda, 2020

Czech edition © dybbuk, 2020

ISBN 978-80-7438-227-7

NEPŘÍPADNÉ
GLOSY
K EVANGELIU
SV. MARKA

PRAHA 2020

KAPITOLA I.

očátek Evangelium Ježiše Krysta, Syna Božího:

2 Jakož psáno^{*} jest v Prorocích, Aj já posílám Anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou.

3 Hlas volajícího na poušti: připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.

4 Křtil Jan na poušti, a kázal Křest pokání, na odpuštění hříchův.

5 I vycházeli k němu ze vši krajiny Židovské, i Jeruzalemští, a křtili se od něho všickni v Jordáně řece, vyznávajíce hříchy své.

6 A byl Jan odín srstmi velbloudovými, a pás kožený na bedrách jeho, a jídal kobylky a med lesní:

7 A kázal řka, Za mnou jde silnější mne, kteréhožto nejsem hoden sehnat se, rozvázati řeménka u obuvi jeho.

8 Já zajisté křtil sem vás vodou: ale onť vás křtíti bude Duchem svatým.

9 I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazarétu Galilejského, a pokřtěn jest v Jordáně od Jana.

- Že je někde něco psáno, to ještě neznamená vůbec nic, údajná váha slova je odvozená z toho, že v jiném evangeliu, v evangeliu podle Jana, stojí na samém počátku, že na počátku bylo slovo. Co je slovo? Několik písmen nadrásaných na papír, v plicích ohřátý vzduch. Nezaškodí si selským rozumem prověřit bludy, na kterých je postavená naše civilizace, zkuste slovo hodit na decimálku. Nevzpomenou si už, kdo to prohlásil, já si něco přečtu a okamžitě mi to vyfíčí z hlavy, venkoncem si to můžu najít na Googlu, mě nezajímají fakta sama o sobě, ale schémata dějů, abych skrz ně nahlédl spojitosti tenké jako pavoučí nitky, protože jak známo pavoučí vlákno má nosnost mnohem větší než ocel, a ten někdo prohlásil, že po Osvětimi ztratila literatura smysl. Ona ho neměla ani před ní, to jenom nesoudní autoři připisují svým dílům přemrštěně velký význam. Mimochodem, lidstvo nečeká na stěžejní román, ve kterém se dočte, že se ocitlo ve slepé uličce, lidstvo z ní chce vyvést, a bude-li toho vůbec někdo mocen, tak rozhodně ne spisovatel, přesto je obcování se slovy radost. Obdobná radost se zmocnila Julie, když Romeo zahvízdal pod jejím balkónem. Slovo má váhu stejně nehmotnou jako hvízdnutí na prsty.

10 A hned vystoupě z vody, uzřel nebesa otevřená, a Ducha jakožto holubici sstupujícího na něj.

11 A hlas stal se s nebe, Ty jsi ten můj milý syn, v němž mi se dobře zalíbilo.

12 A i hned ho Duch vypudil na poušť:

13 I byl tam na poušti čtyřidceti dnův, a pokoušín byl od satana: a byl s zvěří: a Andělé přisluhovali jemu.

14 Když pak byl vsazen Jan do žaláře, přišel Ježíš do Galilee, zvěstuje Evangelium království Božího,

15 Pravě, Źe se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží: čiňte pokání, a věřte Evangelium.

16 A chodě podlé moře Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síti do moře: nebo rybáři byli.

17 I řekl jim Ježíš, Pojdte za mnou: a učiním vás rybáře lidí.

18 A oni hned opustivše síti své, šli za ním.

19 A pošed odtud maličko, uzřel Jakuba Zebedeova, a Jana bratra jeho, kteříž také byli na lodí tvrdice síti své:

20 A hned povolal jich. A oni opustivše otce svého Zebedeu na lodí s pacholky, šli za ním.

21 I vešli do Kafarnaum: a hned v Sobotu šel Ježíš do školy, a učil.

- Posadil jsem se na balvan, který se skulil seshora ze skal a zastavil se o kmen stromu, co už dávno ztrouchnivěl, rozpadl se a zmizel v borůvčí, ale balvan tam zůstal na věčné časy, a z batohu jsem vyndal svačinu, udělal jsem si s sebou vajíčka natvrdo, a jak o koleno rozklepávám skořápku, všimnu si, že dole pode mnou, v místech, kde řeka vtéká do mlýnského náhonu, rejdí štika, jenomže na takovou zkušenou harcovnici se nesmí zhurta, aby se nepoplašila, wobbler je třeba nahodit daleko od ní a nechat ho splouvat po proudu, jsou to nervy, a prudce s ním škubnout, teprve až se dostane na skousnutí blízko od štičí tlamy, a v tom setinu vteřiny trvajícím okamžiku útoku je všechno, včetně odpovědi na Denisinu otázku: Ty už jdeš zase na ryby?

- 22 I divili se náramně učení jeho: nebo učil je jako moc maje, a ne jako Zákonníci.
- 23 I byl v škole jejich člověk *posedlý* duchem nečistým: i zvolal,
- 24 Řka, Ale což jest tobě do nás Ježíši Nazaretský? přišel si zatratiti nás: znám tě kdo jsi, a *vím že jsi ten svatý Boží*.
- 25 I přimluvil mu Ježíš, řka, Umlkniž, a vyjdi z něho.
- 26 I polomcovav jím duch nečistý, a křiče hlasem velikým, vyšel z něho.
- 27 I lekli se všickni, tak že se tázali mezi sebou, řkouce, *I co jest toto?** jakéž jest toto nové učení, že *tento* mocně duchům nečistým rozkazuje, a poslouchají ho?
- 28 I roznesla se pověst o něm hned po vši krajině Galilejské.
- 29 A hned vyšedše ze školy, přišli do domu Šimonova a Ondřejova, s Jakubem a s Janem.
- 30 Šimonova pak svegruše ležela majic zimnici: a hned jemu pověděli o ní.
- 31 A přistoupiv pozdvihl jí, ujav jí za ruku její: a hned přestala jí zimnice: i posluhovala jim.
- 32 Večer pak již při *západu slunce*,* nosili k němu všecky nemocné, i dábelníky:
- 33 A bylo se všecko město zběhlo ke dveřům.

- Co by to bylo, rozbitá taška, padá ze střechy hospody, a Derfler místo aby uhnul, hledá po kapsách, kde má mobil, aby si to vyfotil.

- Nejkrásnější západy slunce jsou v letním odpoledni, kdy den se uzavírá a právě otevřená hospoda je zatím ještě prázdná a do ticha se ozývá cinkání půllitrů a štamprlat, jak si hospodský přerovná sklo, a slábnoucí sluneční

34 I uzdravoval mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a ďábelství mnohá vymítal, a nedopustil mluvíti ďáblům: nebo znali ho.

35 A přede dnem velmi ráno vstav Ježíš, vyšel, a šel na pusté místo, a tam se modlil.

36 I šel za nim Šimon, i ti kteříž s ním byli:

37 A když jej našli, řekli jemu, Všickni tě hledají.

38 I dí jim, Podmež do okolních městeček abych i tam kázal: Nebo na to sem přišel.

39 I kázal v školách jejich, ve vsi Galileji, a ďábelství vymítal.

40 Tedy přišel k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním, řekl jemu, *Pane*, chceš-li, můžeš mne očistiti.

41 Ježíš pak slitovav se, vztáhl ruku, dotekl se ho, a řekl jemu, **Chci, buď čist.***

42 A když to řekl, hned odstoupilo od něho malomocenství, a očištěn jest.

43 I pohroziv mu, hned ho odbyl:

44 A řekl mu, Viziž aby nižádnému nic nepravil. ale jdi, ukaž se Knězi, a obětuj za očištění své, to což přikázal Mojžíš, na svědectví jim.

paprsky se prodírají skrz okno a popadají šikmo na stůl, a já jim nastavím ruku a chvíli je podržím v dlani a ony mi z té dlaně utíkají, je to taková naše hra, za kterou se před hostinským trochu stydím a po očku sleduju, jestli se nekouká, sám nevím, co si o tom mám myslet, jestli vůbec něco, a potom se přihrne Hamršmíd, práskne s montéřskou kabelou na lavici a otevře pusku a řekne větu a já si řeknu, že proti němu jsem na tom pořád ještě dobře.

- Kdyby to šlo takhle jednoduše, bez porušení podstaty látky, chci, buď čist! Duše je ale potvora a díry v ní zůstanou napořád, co se dá dělat, než se s tím smířit, prohra je taky hra, akorát není moc veselá, jako když si jdete do talonu pro osmu žaludskou, a je v něm červený spodek a devítka, to už je jedno, jaké barvy, betl je v čudu, jestli hledáte Erbena, ten už šel asi před hodinou. Říkal, že musí — ale co?

45 A on vyšed, počal vypravovati mnoho, a ohlašovati tu věc, tak že již nemohl Ježíš do města zjevně vjíti, ale vně na místech pustých byl: I scházeli se k němu odevšad.

KAPITOLA II.

opět všel do Kafarnaum po *několika* dnech: I uslyšáno jest, že by doma byl:

2 A hned sešlo se jich množství, tak že již nemohli ani ke dveřům: I mluvil jim **slovo:***

3 Tedy přijdou k němu *někteří* nesouce šlakem poraženého, kterýžto ode čtyř nesen byl.

4 A když k němu nemohli pro zástupy, louпали střechu kdež byl Ježíš, a probořivše *půdu*, spustili po provacích dolů ložce, na němž ležel šlakem poražený.

5 A vida Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému, Synu, odpouštějí se tobě hříchové tvoji.

6 A byli tu *někteří* z Zákonníků sedíce, a myslíce v srdcích svých,

7 Co tento tak mluví rouhavě? Kdo můž odpustiti hřichy jedině sám **Bůh?***

8 To hned poznav Ježíš duchem svým, že by tak přemýšlovali sami v sobě, řekl jim, Proč o tom přemýšlujete v srdcích vašich?

- Jako zahvízdání na prsty.
Hvízd!

- Viz glosa Dvě rybě.

9 Co jest snáze říci šlakem poraženému, Odpouštějí se tobě hříchové? čili říci, **Vstaň, a vezmi lože své, a chod?***

10 Ale abyšte věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hřichy: dí šlakem poraženému,

11 Toběť pravím, Vstaň, a vezmi lože své, a jdi do domu svého.

12 I vstal hned, a vzav lože své přede všemi, odšel: tak že se děssili všickni, a chválili Boha, řkouce, Nikdy sme toho neviděli.

13 I vyšel opět k moři: a všecken zástup přicházel k němu: i učil je.

14 A pomijeje Ježíš, uzřel Lévi, syna Alfeova sedícího na cle: i dí jemu, Pojď za mnou: a on vstav, šel za ním.

15 I stalo se, když seděl za stolem v domu jeho, že i Publikáni mnozí a hříšníci, seděli spolu s Ježíšem, a s Učedníky jeho, neb mnoho jich bylo, a šlo za ním:

16 Zákonníci pak a Faryzeové vidouce, že jedl s Publikány a s hříšníky, řekli Učedníkům jeho, Což jest toho, že s Publikány a **hříšníky jí a pije*** Mistr váš?

17 To uslyšav Ježíš, dí jim, Nepotřebují zdraví Lékaře: ale nemocní. Nepřišelť sem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání.

- Denisa má svoje mouchy, ale v zásadě je fajn, pro mě je rozhodující, jestli se se ženskou zasměju, a pokud ano, odpustím jí cokoliv, Erika ovšem byla vyloženě zlostná potvora, už jsem usínal, když jí něco přelítlo přes frňák, a abych jí okamžitě vrátil klíče od bytu a vypadnul, byt byl její, měla na to nárok, o tom žádná, moje bylo pouze skládací spartakiádní lehátko, popadnul jsem ho a prohodil zavřenými balkónovými dveřmi i s dekou a polštářem, kdo srabaří, sere v síni, jako všichni ti ustrašení bačkorové, co na mě zírali přes poodhrnuté žaluzie, když jsem si to štrádoval noční ulicí k autu, zatroubil jsem na klakson a tradá!

- Hostinskému se pusa nezastaví a je mu šumák, komu to zrovna povídá, jestli je dotyčný štamgast anebo náhodný kolemjdoucí, co si dá pivo do kelímku a jde hned zase dál, za pípou toho zažije tolik, že to ze sebe potřebuje dostat, aby měl zase čistou, ničím nezanesenou hlavu, čipernou na počítání, sečítat to všechno z hlavy není žádný med,

18 Učedlníci pak Janovi a Faryzejští postívali se: i přišli a řekli jemu, Proč Učedlníci Janovi a Faryzejští postí se, a tvoji Učedlníci se nepostí?

19 I řekl jim Ježíš, Kterakž mohou synové Ženichovi postiti se, když jest s nimi Ženich? Dokavadž mají s sebou Ženicha, nemohouť se postiti.

20 Ale přijdouť dnové, když od nich odjat bude Ženich, a tehdáž se budou postiti v těch dnech.

21 Ano nižádný záplaty sukna nového nepřišívá k rouchu starému, jinak odtrhne ta záplata nová od starého ještě nětco, i bývá větší díra.

22 A žádný nevlévá vína nového do nádob starých: jinak rozpučí nové víno nádoby, a tak víno se vyleje, a nádoby se pokazí: ale víno nové má lito býti do nádob nových.

23 I stalo se, že šel Ježíš v Sobotu skrze obilí: i počali Učedlníci jeho jdouce vymínati klasy.

24 Tedy Faryzeové řekli jemu, Pohleď, coť činí Učedlníci tvoji, čehož nesluší činiti v Sobotu.

25 I řekl jim, Nikdy-liž ste nečtli, co učinil David, když nouze byla, a lačněl, on, i kteříž s ním byli:

26 Kterak všel do domu Božího, za Abiataru Biskupa, a jedl chleby posvátné, (jichžto neslušelo jísti než samým kněžím:) a dal i těm, kteříž s ním byli?

pět desítek za 28 korun a dvě dvanáctky za 35, nakládaný hermelín 40, tatranka 15, a co jste měli ještě? A zatímco roztáčí piva pro partu určených fotbalistů, vypráví, jak se Hamršmíd nepohodl s Gargamelem, nějaké hysterické krávě se přitom překulili přes stůl, a ji nenapadlo nic chytřejšího než zavolat policajty, vzal jsem je dozadu do kuchyně a tam jsem jim to rozmluvil, směje se hostinský, a nebylo to ani moc drahý, dali si svíčkovou a čtyři uto-pence s sebou, a příští večer se Gargamel upravil v non-stopu a věděl kulový, do jaký tramvaje v tomhle stavu leze, samozřejmě neměl lístek a revizor na něj začal machro-vat, tak ho sejmul, a z kriminálu přišel dopis, že hostinský Gargamelovi zkazil život, kdyby ho totiž policajti sebrali, už jak se serval s Hamršmídem, dostal by rok, protože byl v podmínce za ukradenou motorovou pilu, za kterou ve sběrně dostal na váhu jako za železo stovku, teď ale vyfaso-val flastr na dvanáct let, a až si je odsedí, že si hostinského najde, i kdyby se odstěhoval třeba do Kácova, větší díru si zřejmě nedovedl představit, přitom Kácov žádná díra není, je to utěšené městečko s náměstím jak se patří, kašna s chrličem ve tvaru lví hlavy zbudovaná k výročí republiky a vedle památníček obětem světové války 1914–1918, a po náměstí špacíruje paní učitelka a proti ní jde uhrovitý výrostek. Co takhle říct dobrý den, odkdy se nezdraví? A výrostek, protože byl na učňáku na kominíka a učitelka už na něj neměla páky, odseknul: Jdi do píči. Tak šla.

27 I pravil jim, Sobota pro člověka učiněna jest, a ne člověk pro Sobotu.

28 Protož Syn člověka jest Pánem také i Soboty.

KAPITOLA III.

všel opět do školy, a byl tu člověk maje ruku uschlou:

2 I šetřili ho, uzdraví-li jej v Sobotu, aby ho obžalovali.

3 I řekl tomu člověku kterýž měl **uschlou ruku**,^{*} Vstaň a *pod' sem* do prostředku.

4 I dí jim, Sluší-li v Sobotu dobře činiti, čili zle? Život zachovati, čili zamordovati? A oni mlčeli.

5 A pohleděv na ně vůkol hněvivě, zarmoutiv se nad tvrdostí srdce jejich, řekl člověku, Vstáhni ruku svou: I vztáhl, a učiněna jest ruka jeho zdravá, jako i druhá.

6 A vyšedše Faryzeové, hned s Herodyány radu učinili proti Ježíšovi, kterak by ho zahubili.

7 Ježíš pak s Učedníky svými poodšel k moři, a veliké množství od Galilee šlo za ním, i z Júdstva,

8 I od Jeruzaléma, i od Idumee, i z Zajordání: i ti, kteříž byli okolo Týru a Sidónu, množství veliké, slyšice kteraké věci činí, přišli k němu.

- Na Orlíku býval porybný, co měl pravou ruku nevyvinutou, z ramene mu trčela zakrnělá jakoby krtčí pracička, a přesto levačkou zvládal všechno, kormidlovat pramici i rybařit, na široširé hladině navesloval přesně nad dům, který mu ukradla přehrada, a spustil dolů na háčku napíchnutý ocásek z nástražní rybky na vykachlíkovanou podlahu kuchyně, kde jeho máti smažila na sporáku bramborové placky, a během chvíle z potopených rozvalin připlul candát, boj s ním ale není jako se štikou, je to jako zaseknout v té podvodní kuchyni místo ryby kastrol.

9 I rozkázal Učedníkům svým, aby **lodičku** ustatně nahotově měli, pro zástup, aby ho *tak* netiskli:

10 Nebo mnohé uzdravoval, tak že naň padali, aby se ho dotýkali, kteřížkoli měli *jaké* neduhy.

11 A duchové nečistí jak ho zazřeli, padali před ním, a křičeli, řkouce, Ty jsi Syn Boží.

12 A on velmi jim přimlouval, aby ho nezjevovali.

13 I vstoupil na hůru, a povolal k sobě těch, kterýchž se jemu vidělo: i přišli k němu.

14 I ustanovil jich dvanácte, aby s ním byli, aby je poslal kázati,

15 A aby měli moc uzdravovati nemoci, a vymítati d'ábelství.

16 A *nejprvé* Šimona, jemuž dal jméno Petr:

17 A Jakuba Zebedeova, a Jana bratra Jakubova, a dal jim jméno Boanerges: to jest synové **hromovi**:

18 A Ondřeje, a Filipa, a Bartoloměje, a Matouše, a Tomáše, a Jakuba Alfeova, a Taddea, a Šimona Kananejského,

19 A Jidáše Iškaryotského, kterýž i zradil jej: i šli s *ním* domů.

20 A vtom opět sšel se zástup, tak že nemohli ani chleba pojísti:

- Složit z novin malířskou lodičku bylo mnohem horší než se naučit chodit na štaflích, jenomže když se mi ji konečně podařilo gramlavými prsty udělat, aby vypadala aspoň trochu obstojně a dala se nasadit na hlavu, a já si radostně hvízdal a máchal kolem sebe štětkou, učitel odborného výcviku strnul a popadl mě za flígr a jako nějakého zločince mě eskortoval do ředitelny a tam moji klopotně poskládanou lodičku zase rozložili a na černě orámované fotografii měl Leonid Iljič Brežněv oči oslepené kapkami vápna a titulek ZEMŘEL VELKÝ Č překrýval další cákanec, což se dalo číst všelijak.

- U nás jsou hromy a blesky na denním pořádku, a samozřejmě za to můžu já, na Krétě sedíme v apartmánu a obědváme, a najednou se hotel zatřásl a všechno popadalo na zem, ještě že televize byla ke zdi přišroubovaná. Denisa se na mě vyčítavě podívala a povídá: Co to zase děláš?

21 A slyšavše o tom *příbuzní* jeho, přišli aby jej vzali: nebo pravili, že by se smyslem pominul.

22 Zákonníci pak kteříž byli přišli od Jeruzaléma, pravili, že Belzebuba má, a že v knížeti d'ábelském vymítá d'ábly.

23 A povolav jich, mluvil k nim v podobenstvích, *Kterak může satan satana vymítati?**

24 A jestliže království v sobě se rozdvojí, nemůže státi království to:

25 A rozdvojí-li se dům proti sobě, nebude moci dům ten státi:

26 Tak jestliže jest povstal satan sám proti sobě a rozdvojen jest, nemůže státi, ale konec béře.

27 Nižádný nemůže nádobi silného reka vejda do domu jeho rozebrati, leč by prvé silného toho svázal: a tehdyť *dům** jeho zloupí.

28 Amen pravím vám, že všickni hříchové odpuštění budou synům lidským, i rouhání jímž by se rouhali:

29 Ale kdo by se rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění navěky, ale hoden bude věčného odsouzení.

30 Nebo pravili, Že ducha nečistého *má*.

31 Tedy přišla matka jeho a bratří, a stojíce vně, poslali k němu, aby ho vyvolali:

- Odpověď na tuhle otázku Kristovi dali až Hitler se Stalinem.

- Na důchod se odstěhuju do Řecka, jsou tam slušnější lidi, snad že jsou rybáři za bouří odkázaní mezi hradbami vln jeden na druhého, nesmějí být úzkoprsí podrazáci, zrovna tak domorodci v arktických končinách nebo beduíni na poušti. Na některém z ostrovů si koupím dům u moře a před ním se bude košatit věkovitý olivovník s podsaditým kmenem a rozbrázděnou kůrou. Do jeho kořenů chci pohřbít.

32 A seděl okolo něho zástup: i řekli jemu, Aj matka tvá a bratři tvoji vně hledají tebe.

33 Ale on odpověděl jim, řka, **Kdo jest matka má, a bratři moji?***

34 A obezřev Učedlníky vůkol sedící, řekl, Aj matka má, a bratři moji:

35 Nebo kdož by činil vůli Boží, tent' jest bratr můj, i sestra, i matka *má*.

KAPITOLA IIIII.

opět počal Ježíš učiti u moře: I shromáždil se k němu zástup mnohý, tak že vstoupiv na lodí, seděl na moři, a všecken zástup byl na zemi podlé **moře:***

2 I učil je mnohým věcem v podobenstvích: a pravil jim v učení svém,

3 Slyšte: Aj vyšel rozsevač aby rozsíval:

4 I stalo se v tom rozsívání, že jedno padlo podlé cesty, a přiletělo ptactvo nebeské, i zžobali je.

5 A jiné padlo na místo skalnaté, kdežto nemělo mnoho země, a hned vzešlo: neb nemělo hlubokosti země:

6 A když vyšlo slunce, uvadlo, a proto že nemělo kořene, uschlo.

- Oberfalzer říkával, že ho to nezajímá, matka ho šoupla do děcáku, a to udělá akorát prašivá ludra, a jestli má někde nějaké sourozence, proč po něm má dědit někdo, s kým kromě krve nemá nic společného, a proto v závěti všechno odkázal svému leguánovi, ovšem vzhledem k tomu, že se mu podařilo i to málo, co měl, dokonale prochlastat, nezůstala po něm ani vindra a leguán teď leží v hospodě u kamen rozvalený, že jsem se o něj skoro přerazil.

- S cigárem v koutku úst a ručníkem kolem boků se bosý vyšourám z domu a hupnu do něj, kdykoliv se mi zachce

moře moře moře moře moře moře moře
moře moře moře moře moře moře moře
moře moře moře moře moře moře moře
moře moře moře já moře moře moře
moře moře moře moře moře moře moře
moře moře moře moře moře moře moře
moře moře moře moře moře moře moře.

7 A jiné padlo mezi trní: i zrostlo trní, a udusilo je: i nevydalo užitku.

8 Jiné pak padlo v zemi dobrou, a dalo užitek vzhůru vstupující a rostoucí: přineslo zajisté jedno tříděcátý, a jiné šedesátý, a jiné pak stý.[•]

9 I pravil jim, Kdo má uši k slyšení slyš.

10 A když pak byl sám, tázali se ho ti kteříž při něm byli, se dvanácti, na to podobenství.

11 I řekl jim, Vámť jest dáno znáti tajemství království Božího: ale těm kteříž jsou vně, v podobenství všecko se děje:

12 Aby hledíce, hleděli, a neuzřeli: a slyšíce, slyšeli, a nesrozuměli: aby se snad neobrátili, a byli by jim odpuštění hříchové.

13 I dí jim, Neznáte podobenství tohoto? a kterakž pak jiná všecka podobenství poznáte?

14 Rozsevač, ten slovo[•] rozsívá.

15 Titoť pak jsou, ješto podlé cesty *símě přijímají*, kdežto se rozsívá slovo,[•] kteréž když oni slyší, i hned přichází satan, a vynímá slovo[•] kteréž vsáto jest v srdcích jejich.

16 A tak podobně ti, kteříž *jako* skalnatá země posáti sou, kteřížto jakž uslyší slovo,[•] hned s radostí přijímají je:

- Podobné hámoty, padlo v zemi dobrou, a dalo užitek vzhůru stoupající a rostoucí, přineslo zajisté jedno třicátý, a jiné šedesátý, a jiné pak stý, jsem slyšel v blázinci, když jsem si podřezal žíly, na cimře byl s námi pošuk, co se do županu oblékal obřadně jako kněz do ornátu a v hrnku s čajem si namočil piškot, a to byla jeho eucharistie, a potom nám přikázal nastražit uši a vypálil na nás hlasem mocným, že jádro pudla je kladně nabitě a že Stephen Hawking má číslo 7516, a já na to, jak to zjistil, a on, že to spočítal, a začal od jedničky počítat do sedmi tisíc pěti set šestnácti.

- Hvízd!

- Hvízd!

- Hvízd!

- Hvízd!

17 Než nemají kořene v sobě, ale jsou časní: potom když vznikne ssoužení, a protivenství pro slovo^o Boží, hned se horší.

18 A tito jsou jenž mezi trní posáti jsou, kteříž ač slovo^o slyší,

19 Ale pečování tohoto světa, a oklamání zboží, a jiné žádosti zlé k tomu přistupující, udušují slovo,^o tak že bez užitku bývá učiněno.

20 Titoť pak jsou jenž v zemi dobrou símě přijali, kteříž slyší slovo^o Boží, a přijímají, a užitek přinášejí, jedno třicátý, a jiné šedesátý, a jiné stý.

21 Dále pravil jim, Zdali rozsvícena bývá svíce, aby postavena byla pod nádobu nebo pod postel? však aby na svícen vstavena byla.

22 Nebo nic není skrytého, co by nebylo zjeveno: aniž jest co tak ukrytého, aby najevo nevyšlo.

23 Jestliže kdo má uši k slyšení slyš.

24 I mluvil k nim, Vizte co slyšíte: Kterou měrou budete měřiti, tout^o vám bude odměřeno, a přidáno bude vám poslouchajícím.

25 Nebo kdož má, tomu bude dáno: a kdo nemá, i to, což má bude od něho odjato.^o

26 I pravil jim, Tak jest království Boží, jako kdyby člověk uvrhl símě v zemi.

- Hvízd!

- Hvízd!

- Hvízd!   Na příští zahvívání přiběhne rotvajler.

- Hvízd!

Bene!

Před hospodou je uvázaný pitbul.

Oba psi se spolu servou.

- K tomu nepotřebuješ bibli, to ti řekne hned ve dveřích každé jenom trochu poctivej právník, rozčílil se Cikhardt, dopil pivo, zapálil si fajfku a povídá: Přijde Izák do synagogy a hořekuje, denně se modlím, šábem světlím, a přesto

27 A spal by, a vstával by ve dne i v noci, a semeno by vzešlo a vzrostlo jakž on neví.

28 Nebo sama od sebe země plodí, nejprv bylinu, potom klas, potom plné obilé v klasu.

29 A když sežrá ouroda, i hned přičiní srp: nebt jest nastala žeň.

30 I řekl *opět*, K čemu připodobníme království Boží? aneb kterému podobenství je přirovnáme?

31 Jest jako zrnو horčičné, kteréžto když vsáto bývá v zemi, menší jest ze všech semen kteréž jsou na zemi:

32 Ale když vsáto bývá, roste, a bývá větší než všechny byliny, a činí ratolesti veliké, tak že pod stínem jeho, mohou sobě **ptáci** nebeští hnízda dělati.

33 A takovými mnohými podobenstvími mluvil jim slovo, jakž mohli slyšeti,

34 A bez podobenství nemluvil jim: Učedníkům pak svým soukromí vykládal všecko.

35 I řekl jim v ten den když již bylo večer, Plavme se na druhou stranu.

36 A nechavše zástupu, pojali jej, tak jakž byl na lodičce: ale i jiné lodičky byly s ním.

37 Tedy stala se bouře veliká od větrů, až se vlny na lodí valily, tak že se již naplňovala lodí.

mi dům vyhořel, žena utekla a teď mi chcípnu i koza, sou-
sed kupí hřích na hřích, a má majlant. Proč? Synagoga se
rozestoupí, zjeví se Bůh a pokrčí ramenama. Sám nevím,
prostě mě Iciku nějak sereš.

- Chodím se psem na zarostlé rumiště, najde si tam kla-
cek a já mu ho házím a někdy odrovnám já jeho, častěji ale
začne bolet ruka mě, a jak proběhnul křovím, uvědomil
jsem si, že k obloze nevyletěli poplašení vrabčáci, dřív to
v křoví čimčaralo a kluci vrabčáky stříleli vzduchovkou,
taky jsem ji měl a krabičku od sirek zavěšenou na pro-
vázku jsem trefil devětkrát z deseti ran, a další ránu jsem
dostal od otce, že neměl čím podpálit kamna, dneska už
to budou stejně jako já stárnoucí fotřící, a mě by zajímalo,
jak se jim žilo s vědomím svévolného dětského marnění
životů, třebaže jenom ptačích, dost možná se jim všichni
vrabčáci přestěhovali do hlav a proletují se duševní prázd-
notou a křídla narážejí do kleneb jejich lebek.

38 A on z zadu na lodí spal na podušce: i zbudili jej, a řekli jemu, *Mistře, což pak nic nedbáš že hyneme?*

39 I probudiv se, přimluvil větru, a řekl moři, Umlkni, a upokoj se: I přestal vítr, a stalo se utišení veliké.

40 I řekl jim, Proč se tak bojíte? což ještě nemáte víry?

41 I báli se bázní velikou, a pravili jeden k druhému, Hle kdo jest tento, že i vítr i moře poslouchají jeho.

KAPITOLA V.

edy přeplavili se přes moře, do krajiny Gadarenských.

2 A jakž vyšel z lodí, hned se s ním potkal člověk z hrobů, maje ducha nečistého.

3 Kterýž bydlil v hrobích: a aniž ho kdo již mohl řetězy svázati:

4 Nebo často jsa pouty a řetězy^o okován, polámal řetězy, a pouta roztrhal, a žádný nemohl ho skrotiti:

5 A vždycky ve dne i v noci na horách a v hrobích byl, křiče, a tepa se kamením.

6 Uzřev pak Ježíše zdaleka, běžel a poklonil se jemu,

7 A křiče hlasem velikým, řekl, Co jest tobě do mne Ježíši synu Boha nejvyššího: Zaklínám tě skrze Boha aby mne netrápil.

- Skříp skříp skříp skříp skříp skříp skř
k í
říp skříp skříp skříp skříp skříp skříp

rozléhá se ještě neprobuzeným ránem, nad řekou se roz-
prostírá mlžný opar a já šlapu do pedálů a za lávkou opřu
kolo o strom, z batohu vyndám pruty a nahodím na měl-
činu k protějšímu břehu, kde rejdí cejni, dřív ale než z nich
začnu dělat zavináče, musím řetěz promazat.

8 (Nebo pravil jemu, Vyjdiž duchu nečistý z člověka tohoto.)

9 I otázal se ho, Jaké říkají? A on odpovídaje, řekl, Tma jméno mé jest, neb jest nás mnoho.

10 I prosil ho velmi, aby jich nevyháněl z té krajiny.

11 Bylo pak tu při **horách*** stádo vepřův veliké pasoucích se:

12 I prosili ho všickni ti ďáblové, řkouce, Pusť nás do vepřů, ať do nich vejdemo.

13 I povolil jim hned Ježíš: A vyšedše duchové nečistí, vešli do vepřů: i běželo to stádo s vrchu dolů do moře: (a bylo jich ke dvěma tisícům:) i ztonuli v moři.

14 Ti pak kteříž ty **vepře*** pásli, utekli, a oznámili to v městě i ve všech: I vyšli *lidé* aby viděli, co je se to stalo:

15 I přišli k Ježíšovi, a uzřeli toho kterýž byl trápen od ďábelství, an sedí odín jsa, a maje zdravý rozum: toho *totiž* kterýž měl tmu *ďáblů*: i báli se.

16 A kteříž to viděli, vypravovali jim, kterak se stalo tomu kterýž měl ďábelství, i o vepřích.

17 Tedy počali ho prositi, aby odšel z krajin jejich.

18 A když vstoupil na lodí, prosil ho ten kterýž trápen byl od ďábelství, aby byl s ním:

- V Dračích horách v jižní Africe létají orli tak vysoko, že vidí až do budoucnosti.

- Hamršmíd mívá nevyzpytatelné opice, bavili jsme se s hostinským, že v únoru uděláme vepřové hody, a on zrovna dostal kecavou: Někdo tomu musí velet, grobián v kostkovaném kalmuku! Zabitá a v neckách opařená obětina se pověsí na rozporku, jako na kříž, a jako Jakub perskej je rozřezaná, vařená v kotli jako Eustach, slivovice zažehne v krku modlitebníků oheň, atribut svatého Theodora, a z kotle se valí horká pára a grobián zjihne a skoro až láskyplně nabodává na vidlici ovařenéj rypáček, aby ho rozválel kolíbkou. Trojice králů nad kolíbkou v Betlémě je při týhle mši jelítko, jitrnice a tlačěnka. Ach, bože, nazvi mě prasetem, a budu znovu pokřtěn! hulálkal Hamršmíd.

19 Ježíš pak nedopustil mu, ale řekl jemu, Jdi k svým do domu svého, a zvěstuj jim, kterak jest veliké věci učinil tobě Hospodin, a slitoval se nad tebou.

20 I odšel, a počal ohlašovati v krajině **desíti měst,**• kterak veliké věci učinil mu Ježíš: i divili se všickni.

21 A když se přeplavil Ježíš na lodí zase na druhou stranu, sšel se k němu zástup mnohý: a on byl u moře.

22 A aj přišel jeden z knížat školy *Židovské* jménem Jairus, a uzřev jej, padl k nohám jeho,

23 A velmi ho prosil, řka, Dcerka má skonává: *prosím* pod' vlož na ní ruce, aby uzdravena byla: a budeť živa.

24 I šel s ním: a zástup mnohý šel za ním, i tiskli jej.

25 (Tedy žena jedna, kteráž tok krve měla dvanácte let:

26 A mnoho byla trápena od mnohých lékařů, a vynaložila všecken statek svůj, a nic jí bylo neprospělo, ale vždy se hůře měla:

27 Uslyšavši o Ježíšovi, přišla v zástupu po zadu, a **dotkla**• se roucha jeho:

28 Neb řekla byla, Dotknu-li se jen roucha jeho, uzdravena budu:

29 A hned přestal jest krvotok její, a pocítila na těle že by uzdravena byla od neduhu svého.

- Schválně, na které město zrovna myslím, Amsterdam? Kdepak. New York? Samá voda, to neuhádnete, ani kdybyste hádali třeba desetkrát, je to Krumlov, a teď zase můžete hádat, jestli Český nebo Moravský, napovím vám, že od nádraží se jde po silnici dlážděné kočičíma hlavama, a za mokra to po nich teda klouže, hanba mluvit, vystoupil jsem z vlaku a spustila se průtrž, běžím se schovat, a přímo proti mně se vyřítil ze zatáčky auťák, a jak se řidič lek-
nul, strhnul volant a dostal šmízo, sprostě zaklel, stáhnul okýnko, a on to Rudla Mrázů, na vojně mi velel u bigošů.

- S Denisou se známe dvacet let určitě, chodívala si k nám stěžovat na manžela a já si od začátku říkal, proboha, kdo může žít s ženskou s takovým ječákem, a jí zase šrotovalo v hlavě, co vidí Irena na mně, a potom jsme se napros-
tou náhodou potkali v autobusu, už jak jsem ji zmerčil na zastávce, dostal jsem kopřivku z hrozící zdvořilostní kon-
verzace, kterou budeme muset absolvovat, dokud jeden

- 30** A hned Ježíš poznáv sám v sobě, že jest moc vyšla z něho *k uzdravení*, obrátiv se v zástupu, řekl, Kdo se dotekl roucha mého?
- 31** I řekli mu Učedníci jeho, Vidíš že tě zástup tiskne, a pravíš, Kdo se mne dotekl?
- 32** I hleděl vůkol, aby ji uzřel, která jest to učinila.
- 33** Žena pak s bázní a s třesením, věduci co se stalo při ní, přistoupila, a padla před ním, a pověděla mu všecku pravdu.
- 34** On pak řekl jí, Dcero, víra tvá tě uzdravila, jdiž u pokojí, a buď zproštěna od trápení svého.)
- 35** A když on ještě mluvil, přišli někteří z domu knížete školy, řkouce, Dcera tvá umřela, proč již zaměstknáváš **Mistra?***
- 36** Ježíš pak hned jakž uslyšel to což oni mluvili, řekl knížeti školy, Neboj se, toliko věř:
- 37** I nedal žádnému za sebou jíti, jediné Petrovi, Jakubovi, a Janovi bratru Jakubovu.
- 38** I přišel do domu knížete školy: a viděl tam hluk, ano plačí a kvílí velmi:
- 39** I všed tam, řekl jim, Co se bouříte a plačete? ne-umřelať jest děvečka, ale spí.
- 40** I posmívali se jemu: On pak vyhnav všecky, pojal toliko otce a matku děvečky, a ty kteříž s ním byli, i všel tam kdež děvečka ležela:

z nás nevystoupí, dřív ale u Waltrovky vystupovala babka s berlema, navalila se na Denisu a ta zavrávorala, a jak se mě dotkla —

- Kdybych měl udělat glosu ke slovu hřích, byla by o tom, jak developeři zbourali v Bubnech fabrickou halu železniční a opravní stanice, už od 14.50 před ní stávala fronta, a jakmile na hodinách ve vrátnici ručička poskočila na 15.00, nahrnuli se všichni k píchačkám a v kantýně se čepovala sedmička, tu ale nikdo nepil, na pivo se chodilo na odstavnou kolej, kde byl vyřazený vagón a v něm si zařídil soukromou hospodu mistr od lakýrníků, na učňáku jsem byl u něj na praxi a nenačil jsem se nic než dírou v plotě běhat do potravin pro rum, prapodivná směsice lidí a charakterů tam tehdy pracovala, taky dement s vodnatou hlavou, ale nepředstavitelnou silou, a aby se ušetřilo, místo lokomotivy šíboval s vagónama on, stačilo říct: Ludvíčku, to neutáhneš! Ludvíček se zapřel ramenem o nárazník a řada vagónů se dala do pohybu, jenomže dole od téru zapráskaný mouřenín zrovna natíral podvozky, spousta nešťastných náhod se sešumelila dohromady, vrátný se

41 A vzav ruku děvečky, řekl jí, Talitha kumi: jenž se vykládá, Děvečko, toběť pravím, vstaň.

42 A hned vstala děvečka, a chodila: nebo byla ve dvanácti letech: I zděsili se divením převelikým.

43 A přikázal jim pilně, aby žádný o tom nezvěděl: i rozkázal jim dáti jísti.

KAPITOLA VI.

vyšel odtud, a přišel do vlasti své, a šli za ním Učedlníci jeho.

2 A když bylo v Sobotu, počal učiti v škole, a mnozí slyšíce, divili se řkouce, Odkud tento má tyto věci? a jaká jest to moudrost, kteráž jest jemu dána? že i takové moci dějí se skrze ruce jeho?

3 Zdaliž tento není tesař, syn Marye, bratr Jakubů, a Jozesů, a Júdů, a Šimonů? a zdaliž nejsou i sestry jeho zde u nás? I zhoršili se na něm.

4 I řekl jim Ježíš, Není prorok beze cti, jediné v vlasti své, a v rodině své, a v domu svém.

5 I nemohl tu znamení žádného učiniti, jediné málo nemocných, vzkládaje na ně ruce, uzdravil:

6 I podivil se jejich nevěře: a obcházel vůkol po městech uče.

7 A svolav dvanácte, počal je posílati po dvou a dvou, a dal jim moc nad duchy nečistými.

u nás v lakovně nacamral a vlezl do prvního vagónu, co uviděl, aby se vymočil, a jak ze záchodu kapky padaly dolů na pražce, rozstříkávaly se po obličejích toho natěrače, ten uhnul a hlavu přitiskl ke koleji, a Ludvíček zrovna zabral, nevyšetřovalo se ale nic, soudruh major od esenbáků měl u nás na přestříkání na běžovo žigulíka, koupil ho za pár šupů z konfiskátu po emigrantech, výčepáci a číšové zase jezdili v nejoddrbanějších šunkách, ve wartburgách a trabantech, protože zaparkovat před hospodou mercedes bylo o udání, jeden se bál druhého, a nad nimi jako zen buddhistický mistr čněl můj mistr, ze kterého dělalo mistra to, jak dovedl namíchat běžový autolak, běžová splyne s prostředím v jakékoliv době.

8 A přikázal jim, aby ničehéhož nebrali na cestu, jediné toliko hůl: ani mošny, ani chleba, ani na pase peněz:°

9 Ale *jen* obuté míti nohy v střevice: a aby neobláčeli dvou sukní.

10 A pravil jim, Kdežkoli vešli byste do domu, tu ostaňte, dokudž nevyšli byste odtud.

11 A kdož by koli vás nepřijali, ani vás slyšeli, vyjdouce odtud, vyrazte prach z noh vašich na svědectví jim: Amen pravím vám, Lehčeji bude Sodomským a Gomorským v den soudný, nežli městu tomu.

12 Tedy *oni* vyšedše, kázali, aby pokání činili.

13 A ďábelství mnohá vymítali, a mazali olejem mnohé nemocné, a uzdravovali je.

14 A uslyšev o tom **Heródes**° král, (neb zjevné učiněno bylo jméno jeho) i pravil, že Jan Křtitel vstal z mrtvých, a protož se dějí divové skrze něho.

15 Jiní pak pravili, Že jest Eliáš: a jiní pravili, Že jest Prorok, aneb jako jeden z Proroků.

16 To uslyšev Heródes řekl, Kteréhož sem já stál Jana, tenť jest: on tě z mrtvých vstal.

17 Ten zajisté Heródes byl poslal, a jal Jana, a vsadil jej do žaláře, pro Herodyadu manželku Filipa bratra svého, že jí byl za manželku pojal.

- Čisté nebo špinavé, peníze jsou jenom jedny, tuhle pravdu dokážu ocenit až teď, když už je po hostině. Hamr-šmíd mě lanařil do jednoho šmėčka, že bych do smrti nemusel vzít štětku do ruky, mně se ale nechtělo probouzet v noci hrůzou, kdy to praskne, prostě jsem nepostřeh- nul, že se zhaslo a urvi si, co urvi, a s naivitou koloucha, na kterého míří myslivcova flinta, jsem si říkal, máme radši pána, co méně platí, zato nás však nechá svobodně zpívati, jenomže pán nikoho moc dlouho zpívat svobodně nenechá.

- HERODES

Rajče tyčkové, na jednom vijanu roste zhruba osm až deset plodů. Plody jsou velké, masité, srdcovitého tvaru, středně růžové barvy, se slabým žebrováním a žiháním. Hmotnost plodu se pohybuje mezi 50–60 gramy. Odrůda je určena pro teplé i studené rychlení ve sklenících či fóliovnících a je rezistentní proti viru tabákové mozaiky. Balení obsa- huje 20 semen. Akční cena 15 Kč.

18 Nebo pravil Jan Heródesovi, **Neslušíť tobě míti manželky bratra tvého.***

19 Herodyas pak lest skládala proti němu, a chtěla jej o hrdlo připraviti, ale nemohla.

20 Nebo Heródes ostýchal se Jana, věda jej býti muže spravedlivého a svatého, i šetřil ho: i slýchaje jej, mnoho i činil, a rád ho poslouchal.

21 A když přišel den příhodný, že Heródes pamatuje den svého narození, učinil večeri knížatům svým, a hejtmanům, a předním mužům z Galilee:

22 A dcera té Herodyady tam vešla, a tancovala, zalíbilo se Heródesovi, i spoluhodovníkům: i řekl král děvečce, **Pros mne zač chceš, a dámť.***

23 I přísáhl jí, **Že začkoli prositi budeš dám tobě**, by pak bylo až do polovice království mého.

24 Ona pak vyšedši, řekla mateři své, **Zač budu prositi?** A ona řekla, **Za hlavu Jana Křtitele.**

25 A všedši hned s chvátáním k králi, prosila ho, řkuci, **Chci aby mi dal hned na mise hlavu Jana Křtitele.***

26 Král pak zarmoutiv se velmi, pro přísahu, a pro spoluhodovníky, nechtěl jí oslyšeti.

27 I poslav hned kata, rozkázal přinésti hlavu Janovu.

28 A on odšed, stál jej v žaláři, a přinesl hlavu jeho na mise, a dal jí děvečce, a děvečka dala mateři své.

- Bráchova manželka je kuchařka a před plyšákem pracovala v Jaltě, v kuchyni bylo sedm sporáků a na nich se neustále něco vařilo a od trouby sálalo horko, proto měly holky na sobě akorát zástěry a pod nima nic, a bylo normální, že přišel kuchař a povídá: Ohřej mi ho, a strčil jí ho tam zezadu a ona u toho smažila vínersnycl a on na druhé pánvi omeletu, jenomže dneska, co bysme si spolu počali, občas se stavím na návštěvu, udělá mi turka a zahrajeme si kanastu.

- Nikdo ti nemůže dát tolik, co já slíbit, říkávám Denise.

- Svého času choďoval do hospody tramvaják a ten si na směnu s sebou bral termosku s vodkou, a tu vyžahnul, než dojel z konečné na konečnou. Hostinský po zavíračce odrazil sud a kouká, že na pípě zbyl nezaplacený účet s utěšeným plůtkem. Před odchodem šel ještě zhasnout světlo na záchodech a na dámách s hlavou na míse chrněl tramvaják, kterému od té doby nikdo neřekl než Křtitel.

29 To uslyšavše Učedníci jeho, přišli, a vzali tělo jeho, a pochovali je v hrobě.

30 Tedy sšedše se Apoštolé k Ježíšovi, zvěstovali jemu všechno, i to co činili, i co učili.

31 I řekl jim, Pojdte vy sami obzvláště na pusté místo, a odpočiňte maličko. Nebo bylo množství těch kteříž přicházeli a odcházeli: tak že sou ani k jídlu chvíle neměli.

32 I plavili se až na **pusté místo** soukromí:

33 A vidouce je zástupové, že jdou pryč, poznali jej mnozí: i zběhli se tam ze všech měst pěšky, a předešli je, a shromáždili se k němu.

34 Tedy vyšel Ježíš, uzřel zástup mnohý, a slitovalo mu se jich, že byli jako ovce nemající pastýře: I počal je učiti mnohým věcem.

35 A když se již prodlilo, přistoupivše k němu Učedníci jeho, řekli, Pustét' jest toto místo, a již se prodlilo,

36 Rozpusť je, ať jdouce do okolních vesnic a městeček, nakoupí sobě chleba: nebo nemají, co by jedli.

37 On pak odpovědév, řekl jim, Dejte vy jim jísti. I řkou jemu, *Co tedy*, jdouce koupíme za dvě stě grošů chleba, a dáme jim jísti?

38 I dí jim, Kolik chlebů máte? jděte a zvězte. A když zvěděli, řekli, Pět, a dvě rybě.

- Už mám ten svůj dům vyhlídnutý, stojí úplně o samotě. Jde se k němu olivovníkovým sadem a potom pěšinou v průrvě mezi útesy. Momentálně mi ho hlídá pět zdivočelých koček. Před domem je uvázaná bárka a já jednou za čas odpluju do přístavu a narvu ji plechovkami piva Mythos. Z útesu vyvěrá pramínek studené vody a v něm budu plechovky chladit a jíst vlastnoručně vypěstovaná rajčata Herodes a ze dřeva vyplaveného na břeh si udělám oheň a budu grilovat souvlaki.

- 39 I rozkázal jim, aby se kázali posaditi všechněm po houfích na zelené trávě.
- 40 I usadili se rozdílně, místy po stu, a místy po padesáti.
- 41 A vzav těch pět chlebův, a ty dvě rybě, popatřiv do nebe, dobrořečil, i lámal chleby, a dal Učedníkům svým, aby kladli před ně: a **dvě rybě** rozdělil též mezi všechny.
- 42 I jedli všickni, a nasyceni sou.
- 43 Potom sebrali drobtů dvanácte košův plných, i z ryb:
- 44 A bylo těch kteříž jedli ty chleby, okolo pět tisíců mužův.
- 45 A hned přinutil Učedníky své vstoupiti na lodí, aby jej předešli přes moře do Betsaidy, až by on rozpustil zástup.
- 46 A rozpustiv je, šel na hůru, aby se modlil.
- 47 A když bylo večer, byla lodí uprostřed moře, a on sám na zemi.
- 48 A viděl je a oni se s těžkostí plavili: (nebo byl vítr odporňý jim.) A při čtvrtém bdění nočním, přišel k nim chodě po moři, a chtěl je pominouti:
- 49 Oni pak uzřevše jej an chodí po moři, domnívali se že by obluda byla, i zkřikli.

- Rozšrouboval jsem zásuvku, a prásk! Srdce mi začalo poskakovat v hrudníku, jeho rytmus se hroutil, až přestalo bít úplně a mě se zmocnila existenciální hrůza, jakmile jsem ale přestal bojovat a poddal se osudu, vtáhlo mě to do světla a já se na okamžik stal jeho součástí, než mi hlas přikázal vrátit se, že ještě nenadešel můj čas. Hlas patřil obrovské rybí hlavě, snad proto, že jsou ryby němé, a jako závěrečnou tečku ta hlava řekla: V rybách sídlí bůh. O víkendu jsem v Chlumu u Třeboně upytlačil kapra, rybník je fabrika, při výlovu mají všichni kapři svorně jeden jako druhý čtyři kila, tenhle měl jedenáct. Obrovská rybí hlava... a zase se mě zmocnila čiročirá hrůza. Ocitl jsem se před osudovým rozhodnutím, mám, abych vyhověl poselství, kapra pustit, nebo klepnout? Proto se můj život teď odvíjí, jak se odvíjí. Snědl jsem boha.

50 (Nebo jej všickni viděli, a zstrašili se.) A hned promluvil k nim, a řekl jim, Doufejtež jáť jsem, nebojte se.

51 I vstoupil k nim na lodí: i utiřil se vítr: a oni náramně sami v sobě se děssili a divili.

52 Nebo nerozuměli byli, co se stalo při chlebích: bylo zajisté srdce jejich zhrublo.

53 A když se přeplavili, přišli do země Genezaretské, a tu lodí přistavili.

54 A když vyšli z lodí, hned jej poznali:

55 A běhajíce po vsí **krajíně*** té, počali na ložcích k němu nositi nemocné, kdežkoli zvěděli o něm že by byl.

56 A kamžkoli vcházal do městeček neb do měst, nebo do vsí, na ulicích kladli neduživé, a prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli: a kolikoz jich koli se jeho dotkli, uzdraveni byli.

KAPITOLA VII.

sešli se k němu Faryzeové, a někteří z Zákonníků, kteříž byli přišli z Jeruzaléma:

2 A uzřevše některé z Učedníků jeho obecnýma rukama (to jest neumytýma) jísti chleby, reptali o to.

• Les

rybník

silnice

auto

závory

kolej kolej kolej kolej kolej kolej kolej kolej kolej

VLAK

kolej kolej kolej kolej kolej kolej kolej kolej kolej

zastávka

vesnice

traktor na poli

skály.

- 3 Nebo Faryzeové, i všickni Židé, nejedí, leč by ruce umyli, držíce ustanovení Starších:
- 4 A z trhu *přijdouce*, nejedí leč se umyjí: A jiné mnohé věci jsou, kteréž přijali, aby zachovávali: *jako umývání koflíků, žejdlíků a medenic,* i stolův.
- 5 Potom otázali se ho Faryzeové a Zákonníci, Proč Učedníci tvoji nezachovávají ustanovení Starších: ale neumytýma rukama jedí chléb?
- 6 On pak odpověděv, řekl jim, Dobře o vás pokrytých prorokoval Izaiáš, jakož psáno jest, Lid tento rty mne ctí: srdce pak jejich daleko jest ode mne.
- 7 Ale nadarmoť mne ctí, učíce učení *kterážto nejsou než ustanovení lidská.*
- 8 Nebo opustivše přikázání Boží, držíte ustanovení lidská, *totiž umývání žejdlíků a koflíků:* a jiné mnohé věci těm podobné činíte.
- 9 I pravil jim, Čistě vy rušíte přikázání Boží, abyšte ustanovení své zachovali.
- 10 Nebo Mojžíš pověděl, *Cti otce svého i matku svou:* a kdož by zlořečil otci nebo mateři, ať smrtí umře.
- 11 Ale vy pravíte, Řekl-li by člověk otci neb mateři, Korban: to jest dar, kterýžkoli jest ode mne, toběť prospěje:
- 12 A nedopustíte mu nic více učiniti otci svému, nebo mateři své,

- Richtermocova manželka byla se žlučníkem v lázních, což jinými slovy znamená, že byl den co den v hospodě, nic ale netrvá věčně, jednou se vrátit musela, a celá uřícená, jak vlekla kufr, rovnou do koupelny, že si opláchne studenou vodou čelíčko, a ve vaně ležely naštosované hrnky se zaschlým lógreem a mastné talíře. Koukej to okamžitě umejt! vykřikla a Richtermoc sáhnul do umyvadla, kde byla litinová pánev zapráskaná od vajíček, a třísknul s ní do vany, až se nádobí rozletělo všude po koupelně na střepy, a řekl: A ty si koukej zamést ten bordel.

- Matka na nemocniční posteli mlátila hlavou ze strany na stranu, obličej voskově žlutý, rty oschlé a z koutků úst jí stékaly na bradu zpěněné sliny, otec seděl na pelesti, otíral jí pusku kapesníkem, a ostrým pohybem ruky mi dal najevo, abych odešel, a já dodneška nevím, kdo má nárok být s umírající ženou, jestli její muž, anebo syn, tehdy jsem to neřešil, byl jsem rád, že vypadnu a před nemocnicí si konečně budu moct zapálit cigáro, poslední dobou se mi ale o matce začaly zdát sny, podobné, jako se mi zdávaly,

13 Rušíce příkázání Boží ustanoveními vašimi, kteréž ste ustanovili: a mnohé těm podobné věci činíte.

14 I svolav všecken zástup, pravil jim, Slyšte mne všickni a rozumějte:

15 Nic není z zevnitřku vcházejícího do člověka, což by jej poškrvniti mohlo: ale to což pochází z něho, toť jest což poškrvňuje člověka.

16 Má-li kdo uši k slyšení, slyš.

17 A když všel do domu od zástupu, tázali se ho Učedníci jeho o tom podobenství:

18 I řekl jim, Tak ste i vy nerozumní? Což nerozumíte, že všecko což z zevnitřku do člověka vchází, nemůže ho poškrvniti.

19 Nebo nevchází v srdce jeho, ale v **břicho**,^{*} a potom ven vychází, čistěci všeliké pokrmy.

20 Ale pravil, Že to což pochází z člověka, to poškrvňuje člověka.

21 Nebo z vnitřku z srdce lidského zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smilstva, vraždy,

22 Krádeže, lakomství, nešlechtnosti, lest, nestydatost, oko zlé, rouhání, pýcha, bláznovství:

23 Všecky tyto zlé věci pocházejí z vnitřku, a poškrvňují člověka.

když jsem měl rodinu a děcko a nebyl čas vyrazit s prutem k vodě, ve snu jsem po urputném boji vytáhl na břeh smrdutou chcíplotinu, jindy to byla kostra ožraná od raků, samá hrůza, a proto jsem chtěl nechtěl musel začít znova rybařit.

- Nejobludnější břicho široko daleko měl Chramosta, ten když si kecnul ke stolu, sotva dosáhl přes pupek na půllitr, ve výčepu měl na polici tuplák, co si dovezl z mnichovského Oktoberfestu, a protože byl z nestvůrné tloušťky dýchavičný, přes funění mu nikdo nerozuměl, co říká, a tak seděl a mlčel a mezi štěrbinkami v sádle zalitých víčkách po nás mrskal očima a těch tupláků vyzunknul za večer deset, což je dvacet normálních piv, postupem času jeho břicho nabralo podoby montgolfiéry, montgolfiéru ovšem její obsah nadlehčuje, aby mohla vystoupat na oblohu, kdežto Chramostova montgolfiéra byla tak těžká, že už jí nohy nezvládly unést ani pár desítek metrů do hospody. Erben za ním byl doma a říkal, že ležel na posteli a kolem sebe měl nastláno slupek od salámů a obalů od čokolád a chipsů a buráků a prázdných krabic od pizzy a od hamburgerů, jak se užíral.

24 A vstav odtud, odšel do končin Týru a Sidónu, a všed do domu, nechtěl aby kdo o něm věděl: ale nemohl se tajiti.

25 Nebo uslyševši o něm žena, jejížto dcerka měla ducha nečistého, přišla a padla k nohám jeho:

26 (Byla pak ta žena Pohanka, Syrofenytská rodem:) i prosila ho aby d'ábelství vyvrhl z její dcery.

27 Ale Ježíš řekl jí, Nech ať se prvé nasytí synové: nebt' není slušné vzíti chléb synův, a vrci štěňatům.

28 A ona odpověděla, a řekla mu, Ovšem Pane: nebo štěňátka jedí pod stolem drobty synův.

29 I řekl jí, **Pro tu řeč jdi:** vyšloť jest d'ábelství z tvé dcery.

30 I odšedši do domu svého, nalezla děvečku ana leží na loži, a d'ábelství z ní vyšlo.

31 Tedy odšed zase z končin Tyrských a Sidonských, přišel k moři Galilejskému prostředkem krajin desíti měst.

32 I přivedli jemu hluchého a němého, a prosili ho, aby na něj ruku vzložil.

33 A pojav jej soukromí ven z zástupu, vložil prsty své v uši jeho, a plinuv, dotekl se jazyka jeho.

34 A vzezřev k nebi, vzdechł, a řekl jemu, Efeta, to jest otevři se.

- Původně jsem si šel do výčepu pro pivo, hostinský ale spustil: To jsi slyšel, co má Křtitel za průser? Na smyčce v Ďáblících dotankoval do termosky vodku a na křižovatce se Střelničnou je podjezd pod silnicí, a jak z něj vyjel nahoru, kouká, že na kolejích leží rozšmelcovaný tělo a vedle se válí ujetá hlava, jestli jsme to snad s tou přezdívkou nějak nepřivolali, na dispečinku ho zprcali, že jediná tramvaj, která se po smyčce za poslední půlhodinu pohybovala, byla ta jeho, takže tu ženskou srazil, už když jel na konečnou, a navíc byla těhotná. Tady máš to pivo a čárku si napiš sám.

| | | | |

35 A hned otevřiny sou uši jeho, a rozvázán jest svazek jazyka jeho, i mluvil právě.

36 I přikázal jim, aby žádnému nepravili: Ale jakžkoli on jim přikazoval, *předce* oni mnohem více ohlašovali:

37 A převelmi se divili, řkouce, Dobře všechny věci učinil, hluchým rozkázal slyšeti, a *němým mluviti.*•

KAPITOLA VIII.

těch dnech když *opět* velmi veliký zástup byl s *ním*, a neměli co by jedli, svolav Ježíš Učedníky své, řekl jim,

2 Lítost mám nad zástupy: nebo již tři dni trvají se mnou, a nemají co by jedli.

3 A rozpustím-li je lačné do domů jejich, zhynou na cestě: nebo někteří z nich zdaleka přišli.

4 Odpověděli mu Učedníci jeho, I odkud bude moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na poušti?

5 I otázal se jich, Kolik chlebů máte? A oni řekli, Sedm.

6 I kázal zástupu posaditi se na zemi: a vzav sedm chlebův, díky učiniv, lámal, a dával Učedníkům svým aby předkládali: i kladli před zástup.

7 A měli také rybiček maličko, jichž požehnav, kázal i ty před ně klásti.

- Vyšetřovatel Státní bezpečnosti Ladislav Mácha si zakládal na tom, že němého rozmluví. Zrůdná to bestie, a přesto patří do českého pantheonu po boku Sába a Mistra vyšebrodského oltáře a Karla IV. a Jana Husa a Komenského a Mendela a Jungmanna a Karla Havlíčka Borovského a Sabiny a Františka Křižíka a Josefa Hlávky a Antonína Dvořáka a Jaroslava Haška a Masaryka a Bati a Otýlie Vranské a Voskovce s Werichem a Mašina, Morávka a Balabána a Karla Čurdy a Josefa Toufara a Jana Patočky a Jaroslava Heyrovského a Věry Čáslavské a Miloše Formana a Karla Kryla a Štrougala a Vondráčkové a Dietla a Olgy Hepnarové a Ivana Martina Jirouse a Václava Havla a Valtra Komárka a Viktora Koženého a Radovana Krejčíře a Bakaly a Kelnera a Křetínského a Klause a Jiřiny Bohdalové a Lucie Bílé a Jaromíra Jágra a každý z nich v pantheonu znamená jednu pomyslnou cihlu. Kdo míchal maltu a ty cihly vyzdíval...

8 I jedli, a nasyceni sou: a sebrali což pozůstalo drob-
tů **sedm košů.**•

9 Těch pak kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisícův: i roz-
pustil je.

10 Potom hned vstoupiv na lodí s Učedníky svými,
přeplavil se do krajin Dalmanutských.

11 I vyšli Faryzeové, a počali se s ním hádati, hledají-
ce od něho znamení s nebe, pokoušejíce ho:

12 A on vzdech duchem svým, dí, Co pokolení toto
znamení hledá? Amen pravím vám, Nebude dáno
znamení pokolení tomuto:

13 A opustiv je, vstoupil zase na lodí, i plavil se přes
moře.

14 I zapomenuli s sebou vzíti chlebů: a neměli než
jeden chléb s sebou na lodí:

15 Tedy přikazoval jim, řka, Vizte, a pilně se šetřte
kvasu Faryzejského, a kvasu Heródesova.

16 I přemýšlovali řkouce jeden k druhému, **Chle-
ba nemáme.**•

17 A znaje to Ježíš, řekl jim, Co přemýšlujete o tom,
že chleba nemáte? ještě neznáte, ani rozumíte? ještě
máte oslepené srdce vaše?

18 Oči majíce nevidíte: a uši majíce neslyšíte: a ne-
pomníte,

- Kobe Bryant vstřelil sedm košů za sebou, čímž otočil utkání proti Boston Celtics. V Chotovinách se výpravčí místo do jízdního řádu koukal na televizi a při sedmém koši pustil proti sobě dva osobáky, ještě že oba měly zpoždění, a tak se vůbec nic nestalo. V čekárně došlo uhlí v kamnech a promrzlí cestující si akorát zanádaovali, co je to na dráze za bordel.

- Hovno chleba! Auťák, neomezený tarif na volání a na data a nařachaná lednice, skuhrání po chlebu je udička nahozená populistickým gaunerům. Pozn. pro Hamršmída: Populus není název nového diskontu, ale latinsky lid.

19 Že sem pět chlebů lámal, mezi pět tisíců,* a kolik ste plných košů drobtů sebrali? Řekli jemu, Dvanácte.

20 A když také sedm chlebů lámal sem mezi čtyři tisíce, kolik ste plných košů drobtů vzali? I řkou jemu, Sedm.

21 I řekl jim, Kterakž tedy ještě nerozumíte?

22 I přišel do Betsaidy, a přivedli k němu slepého, prosíce ho, aby se ho dotekl.

23 I ujav slepého za ruku, vyvedl jej ven z městečka: a plinuv na oči jeho,* a vloživ na něj ruce, otázal se ho, viděl-li by co.

24 A on pohleděv, řekl, Znamenám lidi: nebo vidím že chodí jako stromové.

25 Potom opět vložil ruce na oči jeho, a kázal mu hleděti: i uzdraven jest, tak že i zdaleka jasně viděl všecky.

26 I odeslal jej do domu jeho, řka, Aniž do toho městečka* choď, aniž komu z městečka co o tom prav.

27 Tedy vyšel Ježíš a Učedníci jeho do městeček Cezaree Filipovy: A na cestě tázal se Učedníků svých, řka jim, Kým mne praví býti lidé?

28 Kteřížto odpověděli, Janem Křtitelem: a jiní Eliášem: jiní pak jedním z Prorokův.

29 Tedy on řekl jim, Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr řekl jemu, Ty jsi Krystus.

- Chleby nechat ztvrdnout a podle biblického Kdo do tebe kamenem, ty do něj chlebem, na kámen ztvrdlými bochníky třískat tu pakáž po hlavách.

Bum! Jauvajs!

Au!

Křach!

- No fuj!

- Švára měl v Kácově penzion a já k němu jezdil vždycky v červnu na ryby. Otevřu dveře, ruce plné cajků, v autě jsem měl ještě pytel boilies na kapry, ten už jsem nepobral, a vyděšeně koukám, po chodbách pobíhají uječení haranti, švára na mě ale spiklenecky zamrkal, že jsou s nima na škole v přírodě i čtyři učitelky. Nazítří jsem pod jezem zapřáhnul sumce a večer bylo rošambo, švára ho hodil na gril a s baculkou, co měla podebraného jebáka u kořene nosu, jsme se vytratili zaplavat si do řeky, jako že romantika za měsíční noci, a potom jsme šli ke mně na pokoj, a ona abych jí strčil jazyk do pusy, ale ne takhle až moc, jen za

30 I přikázal jim, aby *toho* o něm žádnému nepravili.

31 I počal učiti je, že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti od Starších, a Biskupů, a Zákonníků, a zabit býti: a ve třech dnech z mrtvých vstáti:

32 Zjevně to slovo[•] mluvil. A chytiv jej Petr, počal mu domlouvati.

33 Kterýžto obrátiv se, a pohleděv na Učedníky své, přimluvil Petrovi, řka, Jdiž za mnou Satane: nebo nechápáš co jest Božího, ale co lidského.

34 A svolav zástup s Učedníky svými, řekl jim, Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následujž mne.

35 Nebo chtěl-li by kdo duši svou zachovati,[•] ztratit ji: pakli by kdo ztratil duši svou pro mne a pro Evangelium, tenť ji zachová.

36 Nebo co prospěje člověku, by všecken svět získal, a své duši škodu učinil?

37 Aneb jakou dá člověk odměnu za duši svou?

38 Nebo kdož by se koli za mne styděl, a za má slova, v tomto pokolení cizoložném a hříšném, i Syn člověka stydět se bude za něj, když přijde v slávě Otce svého s Anděly svatými.

zuby, jak to dělá její manžel, a abych ji líbal na prsa a sál bradavky, to manžel rád, a při šukání chtěla strčit palec do zadnice, tak jsem jí tam strčil péro. Držela a ani necekla, dokud jsem se neudělal.

- Hvízd!

• Ale za jakou cenu? Denisa svého šéfa ve firmě zaučovala, a jakmile povýšil, přikázal jí otočit počítač, aby viděl na monitor, a když je mimo kancelář, bombarduje ji kontrolními esemeskami, je to taková novodobá verze estébáckého ochranného dohledu, být propuštěný po padesátce znamená skončit v supermarketu u kasy, na mě si ale tihle mladí floutci nepřijdou, potomci modrokošiláčů, co v padesátých letech posílali nepohodlné osoby dřít do výroby, to že je ta generace, která to tady má údajně spasit? Oprášil jsem normalizační finty, s prázdným kbelíkem a štětcem upatlaným od barvy jsem horečnatě rázoval po stavbě, aby si mě nešlo nevšimnout, a ještě před svačinou jsem se zdejchnul. Než jsme se vzpamatovali z plyšákového

KAPITOLA IX.

pravil jim, Amen pravím vám, žeť jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří království Boží přicházející v moci.

2 A po šesti dnech pojal Ježíš Petra, a Jakuba, a Jana, i uvedl je na hůru vysokou soukromí sami; a proměnil se před nimi.

3 A učiněno jest roucho jeho stkvoucí, a bílé velmi, jako sníh, ješto tak bílého žádný bělič na zemi učiniti nemůže.

4 I uzřeli Eliáše s Mojžíšem, ani s Ježíšem mluví.

5 A odpověděv Petr, řekl k Ježíšovi, Mistře, dobrét jest nám tuto býti: protož udělejme tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden.

6 Nebo nevěděl co mluví: byli zajisté přestrašeni.

7 I stal se oblak zastěňující je: a přišel hlas z oblaku, řkouce, Tentoť jest Syn můj milý: jeho poslouchejte.

8 A hned obezřevše se, žádného víc neviděli, než svého Ježíše s sebou.

9 A když sstupovali s hůry, přikázal jim, aby toho žádnému nevypravovali co viděli, než až Syn člověka z mrtvých vstane.

10 I zachovali tu věc u sebe, tížíce mezi sebou, Co by to bylo z mrtvých vstátí?

otřesu, byla tu kratinká doba, kdy se nějakým zázrakem menšina ocitla nahoře nad většinou a v rádiu hráli Pink Floyd a Psí vojáky a Pixies a do práce se přestalo chodit na píchačky a každý si mohl podle chuti vybrat, jak naloží se svým časem, protože nemáme nic než čas. Jasnozřivec Vladimír Železný pochopil, že národ nechce sociologickou televizi, nechce Franka Zappu, ale chce zase nazpátek zlatého slavíka Karla Gotta a svoboda ho děsí víc než komunistická mašinerie.

- Nedaleko od přístavu je na mém řeckém ostrově hora, nad kterou se i při modré bezmračné obloze vznáší nadýchaný bílý obláček, jako zosobněná výzva ji zdolat. Zbrocený potem jsem se vydrápal na vrchol, abych uviděl to samé, co bych byl býval viděl, i pokud bych zůstal sedět v taverně na molu — moře. Kam až oko dohlédlo, samé moře.

11 I otázali se ho řkouce, Což pak Zákonníci praví, že Eliáš musí přijíti prvé.

12 On pak odpověděv řekl jim, Eliáš přijda nejprvé, napraví všecky věci: a jakož psáno* jest o Synu člověka, že má mnoho trpěti, a za nic položen býti.

13 Ale pravím vám, Že Eliáš již přišel, a učinili mu což sou chtěli: jakož psáno jest o něm.

14 Tedy přišed k Učedníkům, uzřel zástup veliký okolo nich, a Zákonníky an se hádají s nimi.

15 A hned všecken zástup uzřev jej, ulekli se: a zběhše se, přivítali ho.

16 I otázal se Zákonníků, Co se hádáte spolu.

17 A odpovídaje jeden z zástupu, řekl, Místře, přivedl sem syna svého k tobě, kterýž má ducha němého.

18 Ten kdyžkoli jej pochopí, lomcuje jím, a on se slíní, a škřípí zubami, a svadne: i řekl sem Učedníkům tvým, aby jej vyvrhli, a nemohli.

19 A on odpovídaje jemu, řekl, O národe nevěrný: ale dokudž s vámi budu? a dokudž vás trpěti budu? přiveďte jej ke mně.

20 I přivedli ho k němu: A jakž jej uzřel, hned jím duch lomcoval, a padna na zemi: válel se a slínil.

- Pustil jsem si v rádiu Ostře sledované vlaky, a jak je poslouchám, uvědomil jsem si, že tohle není literatura, chybí mi tu písmena, venkoncem samo slovo literatura je odvozené od litery, od písmene, pro čtenáře je hlavní věc příběh, aby se dozvěděli, jak to s tím nebožákem v nádražácké uniformě dopadne, mě ale zajímají věty, které jsou z písmen poskládané, a tuhle literárně architektonickou rozkoš mi poskytuje výhradně vpíjení se do knižních stránek očima, a proto se nemůžeme dohodnout s naším trafikantem, taky ctitelem Hrabala, protože já mluvím o Miloši Hrmovi a on o Václavu Neckářovi, co ho hrál ve filmu.

21 I otázal se otce jeho, *Dávno-li se jemu to stalo?*
A on řekl, *Hned* od dětinství:

22 A často jím metal na oheň i do vody, aby jej zahubil: Ale můžeš-li co spomoz nám, slituje se nad námi.

23 A Ježíš řekl jemu, *Můžeš-li tomu věřiti: všeckoť jest možné věřícímu.*

24 A i hned zvolav otec mládence toho s slzami řekl, *Věřím Pane, spomoz nedověře mé.*

25 Uzřev pak Ježíš že se zástup zbíhá, přimluvil duchu tomu nečistému, řka jemu, *Hluchý a němý duše, já tobě přikazuji, vyjdi z něho, a nevcházej více do něho.*

26 Tedy *křiče,* a velmi jím lomcuje, vyšel z něho: i učiněn jest *člověk ten* jako mrtvý, tak že mnozí pravili, že umřel.

27 Ale Ježíš ujav jej za ruku, pozdvihl ho, a on vstal.

28 A když všel do domu, Učedníci jeho otázali ho soukromí, *Pročež sme my ho nemohli vyvrci?*

29 I řekl jim, *Toto pokolení nijakž nemůž vyhnáno býti, jediné modlitbou a postem.*

30 A jdouce odtud, šli skrze Galileji, a nechtěl aby kdo o *tom* věděl.

31 Nebo učil Učedníky své, a pravil jim, *Že Syn člověka dán bude v ruce lidské, a zamordujíť jej: a zamordován jsa, třetí den z mrtvých vstane.*

- Záleží, co si kdo představuje pod pojmem dávno, vidím to jako dneska, a přitom to bylo v roce 1982, Brazílie měla na mistrovství světa v sestavě Falcão, Zica a míčového kouzelníka Sócrata, tutový favorit na titul, a já se s hostinským vsadil o flašku, že Italy zvalcujou, Falcão dal gól a Sócrates taky, jenomže Rossi se trefil třikrát, a hostinský, že to uděláme jinak, a tu vyhranou flašku mi daroval, přelil ji do půllitru, a žádné srabácké usrkávání, musel jsem to exnout, jako bych pil pivo a ne rum.

- Říct tady madam, aby si přičapla na sedačku a udělala bobek, celá rozdurděná by zavolala průvodčího, přitom se nestydí křičet do mobilu a celému kupé ukázat to hovno, co má v hlavě. Odjakživa jsem tušil, že jsou lidi neinteligentní, bezohledná, sebestředná sebranka, do momentu, než promluví, se ale jejich hlupectví nepozná, teda pokud dotyčný nepodleze závory zrovna v okamžiku, kdy se po kolejích řítí mezinárodní expres. Mobilní telefony na to tušení dávají potvrzení bezpočtukrát denně, a oštemplované. Duševní porno nejhrubšího kalibru. Kaviár. Vyjít ven na ulici znamená vrátit se durch und durch zastříkaný od hoven.

32 Oni pak nesrozuměli tomu povědění, a ostýchali se ho otázati.

33 I přišel do Kafarnaum, a v domě byv, otázal se jich, Co ste na cestě mezi sebou rozjímali?

34 A oni mlčeli. Nebo hádali se byli na cestě mezi sebou, kdo by z nich byl větší.

35 A posadiv se, zavolal **dvanácti**,^{*} a dí jim, Chce-li kdo první býti, budeť všech nejposlednější, a všech služebník.

36 A vzav pacholátko, postavil je uprostřed nich: a vzav je na lokty své, řekl jim,

37 Kdož by koli jedno z takových dítek přijal ve jménu mém, mneť přijímá: a kdož by mne koli přijal, ne mneť přijímá, ale toho kterýž mne poslal.

38 I odpověděl mu Jan, řka, Mistře, viděli sme *tam* jednoho, an ve jménu tvém ďábly vymítá, kterýž nechodí s námi: i bránili sme mu: proto, že s námi nechodí.

39 Ježíš pak řekl, Nebraňtež mu: nebt' není žádného kterýž by ďavy činil ve jménu mém, ať by mohl snadně zle mluvíti o mně.

40 Nebo kdož není proti nám, s námiť jest.

41 Kdož by koli zajisté dal vám pítí číši vody ve jménu mém, proto že ste Krystovi: amen pravím vám, neztratíť nikoli odplaty své:

- Dvanáct je moje číslo v osudí, nedovedl jsem ještě ani pořádně mluvit, a otec mě nechal nemotornou dětskou ručkou vytáhnout ze svojí rádiovky papírky s čísly, narodil jsem se ve znamení Střelce, a že teda udělám trefu, první byla dvanáctka a potom 44, 5, 2, 8, 36, a ta čísla sázím dodneška, nikdy jsem na ně nic nevyhrál, a navíc se ukázalo, že znamení zvěrokruhu je třináct a já že nejsem střelec, ale hadonoš, o kterém stojí v horoskopu: Ztělesněná nejistota a každý konečný úsudek o něm je falešný, věci vidí různě, je stálý ve své nestálosti a nestálý ve své stálosti, nesnáší ponurou ctnost pravidelnosti, je takový i onaký, ze všech stran nekonečný, můžeme o něm pronášet protikladná určení, je to ztělesněný rozpor, jeho individualita není dána, je to vyvíjející se struktura, přecházející z jednoho stavu do druhého.

42 A kdož by koli pohoršil jednoho z těchto maličkých věřících ve mne, mnohem by lépe mu bylo, aby byl zavěšen na hrdlo jeho **žernov mlýnský**,^o a vržen byl do moře.

43 A horšila-li by tě ruka tvá, utni ji: lépeť jest tobě bezrukému vjíti do života, *raději* nežli obě ruce majícímu, jíti do pekla, v oheň neuhasitelný.

44 Kdež červ jejich neumírá, a oheň nehasne.

45 A pakli noha tvá horšila by tě, utniž ji: lépeť jest tobě kulhavému vjíti do života, nežli obě noze majícímu uvrženu býti do pekla, v oheň neuhasitelný.

46 Kdežto červ jejich neumírá, a oheň nehasne.

47 Pakli by tě oko tvé horšilo, vylup je: lépeť jest tobě jednookému vjíti do království Božího, nežli obě oči majícímu uvrženu býti do ohně pekelného:

48 Kdežto červ jejich neumírá, a oheň nehasne.

49 Nebo každý *člověk* ohněm bude solen: a všeliká obět solí bude osolena.

50 Dobráť jest sůl: pakli sůl bude neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě sami, a pokoj mějte mezi sebou.

- Čas od času dostanu masochistickou chandru a naopak si s gustem poslechnu, co do těch svých mobilů s neomezeným tarifem krákorají: Koledoval si už dlouho, tak jsem mu zasolila, my se celá rodina sardelíme v prťavém krcálku a on pronajímá rezidenci jako kráva v centru, a myslíš, že to daní, od teďka ale bude, a to ho přejdou roupy, na víkend na otočku do Paříže, jak si zaletěl v únoru, nikam, bude mít utrum, stačí na správném místě naznačit, to je dokonce účinnější než to říct na plnou hubu. Dvacet minut bez zastavení mlela a mlela a mezi pacienty v čekárně seděl vrásčitý stařec, u boku se mu houpal pytlík s vývodem na moč, neřekl slovo, bylo mi ale jasné, že ví, o co tu běží, že ta ženská mlela ze zoufalství, že ji semílají mlýny boží, a proto jsou všichni ustavičně našťetění, protože to bolí, jak je drtí mlýnské žernovy.

KAPITOLA X.

vstav odtud, přišel do končin Júdských skrze krajinu za **Jordánem** ležící: i sešli se k němu zase zástupové, a jakž obyčej měl, opět je učil.

2 Tedy přistoupivše Faryzeové, otázali se ho, Slušeli muži ženu propustiti? pokoušejíce ho.

3 On pak odpovídaje řekl jim, Co vám přikázal Mojžíš.

4 Kteřížto řekli, Mojžíš dopustil listek zapuzení napsati, a propustiti.

5 I odpověděv Ježíš, řekl jim, Pro tvrdost srdce vašeho napsal vám Mojžíš to přikázání:

6 Ale od počátku stvoření, muže a ženu učinil je Bůh.

7 Protoť opustí člověk otce svého i matku, a přidržeti se bude ženy své.

8 I budou dva jedno tělo: A tak již nejsou dva, ale jedno tělo:

9 Protož což Bůh spojil, člověk nerozlučuj.

10 A v domě opět Učedníci jeho, otázali se ho o též věci:

- V Táboře se při výlovu Jordánu rybářům zasekla síť o cosi, jako když se v bahně zašprajcuje sumec a nejde s ním hnout. Byly to utopené fotografické desky. Na jaře 1948 vtrhli soudruzi do ateliéru zdejšího fotografa a jeho archiv odvezli na roztavení do skláren, několik desek ale zmizelo, protože ani soudruh soudruhovi nemůže věřit docela. Co na nich bylo, co smyla voda?

11 I dí jim, Kdož by koli **propustil manželku** svou, a jinou pojal, cizoloží a *hřeší* proti ní.

12 A jestliže by žena propustila muže svého, a za jiného se vdala, cizoloží.

13 Tedy přinášeli k němu dítky, aby se jich dotýkal: ale Učedníci přimlouvali těm, kteříž je nesli.

14 To viděv Ježíš, nelibě to nesl, a řekl jim, Nechtež dítek jíti ke mně, a nebraňtež jim: nebo takovýchť jest království Boží.

15 Amen pravím vám, Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nikoliť do něho nevejde.

16 A bera je na lokty své, a vzkládaje na ně ruce, požehnání jim dával.

17 Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, a poklekna před ním, otázal se ho, *řka*, Místře dobrý, co učiním, abych života věčného dědičně došel.

18 I řekl mu Ježíš, Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý než sám *toliko* Bůh:

19 Příkázání umíš, Nezcizoložíš: Nezabiješ: Neukradneš: Nevydáš falešného svědectví: Neoklamáš: Cti otce svého i matku.

20 A on odpověděv řekl jemu, Místře, toho všeho sem ostříhal od své mladosti.

- Irena mě chodívala vyzvednout do hospody, cucala griotku a naschvál pokaždé jazykem vylízala štamprle, a přitom šmejdila očima po Derflerovi, on je taky magor do ryb, tak jsem to navlíknul, že pojedeme na prázdniny na chatu k Nežárce a vezmeme ho s sebou. Jako na potvoru jsem ale musel odjet, neočekávaně mi spadnul do klína kšeft, vymalovat v Jindřichově Hradci koňské řeznictví, já nevím proč, když lžu, něco mě pudí vymýšlet si nepravděpodobné zapeklitosti, přitom guláš z koňského masa jsem jedl naposled od babičky, a Irenu s Derflerem jsem nechal na chatě spolu týden, a jakmile jsme se vrátili domů, podala žádost o rozvod, je to deset let, a Derfler mi pořád ještě neodpustil, že jsem mu ji přehodil na hrb.

21 Tedy Ježíš pohleděv na něj, zamiloval ho, a řekl mu, Jednohoť se nedostává: jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudým: a budeš míti poklad v nebi: a pod následuj mne, vezma kříž svůj.

22 On pak zarmoutiv se pro to slovo,* odšel truchliv jsa: nebo měl mnohá zboží.

23 A pohleděv vůkol Ježíš, dí Učedlníkům svým, Aj jak nesnadně ti jenž statky mají, vejdou do království Božího.

24 Tedy Učedlníci užasli se nad řečmi jeho. Ježíš pak zase odpověděv, dí jim, Synáčkové, kterak nesnadné jest doufajícím v statek, do království Božího vjiti:

25 Snáze jest velbloudu* skrze jehelní ucho projíti, nežli bohatému vjiti do království Božího.

26 Oni pak více se děssili, řkouce mezi sebou, I kdož může spasen býti?

27 A pohleděv na ně Ježíš, dí, U lidíť jest nemožné, ale ne u Boha: nebo u Boha všecko možné jest.

28 I počal Petr mluviti k němu, Aj my opustili sme všecko, a šli sme za tebou.

29 Odpověděv pak Ježíš řekl, Amen pravím vám, Žádného není ješto by opustil dům, neb bratří, nebo sestry, neb otce, nebo matku, nebo manželku, nebo syny, nebo rolí pro mne a pro Evangelium,

- Hvízd!

• Do hospody teď chodívám jenom ve středu a o víkendech, ve všední den si s úderem osmé hodiny vyndám z lednice plechovku a natočím ji k sobě znakem města Plzně, je na něm velbloud a já se na něj upřeně dívám a šteluju si žízeň, kdy jindy být k sobě upřímný než v takovýchto svatých momentech, teprve až mi ohryzek v krku polkne naprázdno, pohladím palcem červenou pečeť nad nápisem Pilsner Urquell, čímž plechovku symbolicky odpečetím a můžu ji otevřít, v lednici čeká dalších šest jejích sestříček, s nimi už ale takové ciráty nedělám.

30 Aby nevzal stokrát tolik nyní v času tomto, domů, a bratrů, a sestr, a matek, a synů, a rolí, s protiventstvím, a v budoucím věku **život** věčný.

31 Mnozíť zajisté *byvše* první, budou poslední: a poslední první.

32 Byli pak na cestě jdouce do Jeruzaléma, a Ježíš šel napřed: i byli předěšeni, a jdouce za ním báli se. Tedy pojav Ježíš opět dvanácte, počal jim praviti, co se jemu má státi,

33 *Řka*, Aj vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude Biskupům a Zákonníkům: i odsoudí jej na **smrt**, a vydadí jej Pohanům:

34 A posmívati se budou jemu, a ubičují ho, a upljíjí a zabijí jej: ale třetího dne z mrtvých vstane.

35 Tedy přistoupili k němu Jakub a Jan synové Zebedeovi, řkouce, Mistře, chceme zač bychom koli prosili tebe, abys učinil nám.

36 On řekl jim, Co chcete abych vám učinil.

37 I řekli jemu, Dej nám abychom jeden na pravici tvé, a druhý na levici tvé, seděli v slávě tvé.

38 Ježíš pak řekl jim, Nevíte zač prosíte: můžete-li píti kalich, kterýž já piji, a křtíti se křtem, kterýmž já se křtím.

39 A oni řekli jemu, Můžeme. A Ježíš řekl jim, Kalich zajisté kterýž já piji, píti budete, a křtem kterýmž já se křtím, křtěni budete:

- Mám přítele, neviděl jsem ho spoustu let, jenom si spolu telefonujeme, nicméně je docela možné, že telefon ztratil nebo mu ho někdo ukradl a já si teď povídám s někým úplně neznámým, naposled mě překvapilo, co řekl, a z jednoduchosti té věty mi přeběhl mráz po zádech: Života přibývá a je ho stále méně.

- Kam mám napsat toho ferneta? Hostinský houkne na číšníka, že na krchov, tak říkají našemu štamgastskému stolu. Erben si koupil digitál, nikdy předtím nefotografoval, proto ho přitáhnul do hospody na poradu, věděli jsme pendrek, dnešní přístroje už jsou ale chytřejší než fotografové, samy si změní clonu a expozici a zaostří, stačí se prstem dotknout displeje, a zmáčknou i spoušť, než jsme na to přišli, koloval foťák z ruky do ruky a nedopatřením jsme se vyfotili navzájem. Obzvláště povedená byla fotka Voráčka, Erben ji nechal zarámovat, jenomže Voráček dostal infarkt a umřel, a tak jsme ji pověsili nad náš stůl. Stala se z toho tradice, že na karu pověsíme nebožtíkovu fotku z Erbenova digitálu vedle ostatních zemřelých, a tím pádem jsou tady pořád s námi Havrda, Jirsák, Šustr, Dusbaba, Richtermoc, Oberfalzer, Cikhardt, Chramosta, už je nás pomalu víc nahoře na zdi než u stolu.

40 Ale seděti na pravici mé, nebo na levici mé, není má věc dáti vám: ale *dánot' bude* kterýmž připraveno jest.

41 A uslyšavše to *jiných* deset, *počali se hněvati na Jakuba a na Jana.*•

42 Ale Ježíš povolav jich, řekl jim, Víte, že ti kteříž sobě zalibují vládnouti nad národy, panujít nad nimi: a kteříž velicí u nich jsou, moc provozují nad nimi:

43 Ne takť bude mezi vámi: ale kdožkoli chtěl by mezi vámi býti veliký, budiž váš služebník:

44 A kdožkoli z vás chtěl by býti přední, budiž služebník všech.

45 Nebo i Syn člověka nepřišel aby mu sloužili, ale aby on sloužil, a aby dal duši svou na vykoupení za mnohé.

46 Tedy přišli do Jerycho: a když vycházel on z Jerycha, i Učedníci jeho, a zástup mnohý, Timeů syn, Bartymeus slepý, seděl podlé cesty, žebře.

47 A když uslyšel, že by to byl Ježíš Nazaretský, počal volati, a říci, Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou.

48 I přimlouvali mu mnozí aby mlčel: ale on mnohem více volal, Synu Davidův, *smiluj se nade mnou.*•

49 Tedy zastaviv se Ježíš, kázal ho zavolati: i zavolali slepého, řkouce jemu, Dobré myslí buď, vstaň, volá tě.

- Protože jakmile mají naváto, záměrně se spolu poštekají kvůli sebemenší kravině, aby upustili ventil. Hamršmíd je na ně alergický a okamžitě vidí rudě a začne vyřvávat bojové písň, píchni ho, řízni ho, pust mu krev! Což skončí tím, že se rozchlastá, minule jsem ho nemohl dostat do taxíku, a když už byl konečně uvnitř, jazyk se mu sice pletl, ale taxikář dobře pochopil, že mu nadává do buzerantů, a za pětikilo navrch slíbil, že ho nevyklopí někde ve škarpě. Denisa mi povídá: Máš tohle zapotřebí? Ne, ale je to kamarád.

- Dusbaba, když se vrátil ze služební cesty, musel si kleknout na zem, jeho manželka se obkročmo posadila na židli, a teď s pravdou ven, upřeně se mu dívala do očí a on žebroňil o smilování a napráskal jí na sebe úplně všechno, i s jakou flundřičkou si na hotelu vrznul, a jak se zpovídal

50 On pak povrh plášť svůj, a zchopiv se, šel k Ježíšovi.

51 I odpověděv Ježíš, dí jemu, Co chceš, ať učiním? A slepý řekl jemu, Místře, ať vidím.

52 Tedy Ježíš řekl mu, Jdi, víra tvá tě uzdravila. A on hned prohlédl, a šel cestou za Ježíšem.

KAPITOLA XI.

když se přiblížili k Jeruzalému, a Betfagi i Betany při hoře Olivetské, poslal dva z Učedníků svých,

2 A řekl jim, Jděte do hrádku, kterýž proti vám jest: a hned vejdouce tam, naleznete oslátko přivázané, na kterémž ještě nižádný z lidí neseděl: odvížice přiveďte *ke mně*.

3 A řekl-liť by vám kdo, Co to činíte? Rcete, Že ho Pán potřebuje: a hned je propustí sem.

4 I odešli, a našli oslátko přivázané vně u dveří *na rozcestí*:^o i odvázali je.

5 Tedy někteří z těch kteříž tu stáli, řekli jim, Co činíte odvázujíce oslátko?

6 Oni pak řekli jim, jakož byl přikázal Ježíš: I nechali jich.

7 Protož přivedli oslátko k Ježíšovi, a vložili na ně roucha svá: i vsedl na ně.

a doznával, po tvářích se mu koulely slzy do vousů a ona, protože ho měla prokouknutého, co byl pryč, si nemyla nohy a měla je potem a špínou začernalé, a on jí na důkaz pokání musel zout boty a olízat jí chodidla jazykem, takhle to u nich chodilo léta, než to v Ostravě začal valit do hlavy barmance na Stodolní, vypadala, že by si dala říct, a vtom se tam připotácelo vyfetlo s krumpáčem v ruce a on se vyprsil, že konečně bude poprvé v životě za hrdinu, a dostal to tím krumpáčem do hrudníku, přímo do srdce.

- Nevěřil bych, že zrovna na Facebooku najdu ztracený klíč k sobě samému, s úderem padesátky jako bych se ocitnul na rozcestí a vydal se z něj špatným směrem, stává se ze mě nevrlec, jenomže megera přede mnou v krámě ve frontě, co si myslí, že se u kasy dělá? Vyloží se nákup na pás. A megera čumí, košík v ruce, pás se naprázdno protáčí, a pak začne hledat v kabelce peněženku. Už v sobě nemám to vnitřní naladění, jako jsem míval dřív, abych se zasmál a zvesela na ni vypláznul jazyk. Jak svištím myši po facebookových statusech, najednou se zarazím: Povinnost

8 Mnozí pak stlali roucha svá na cestě: a jiní rato-
lesti sekali z stromů, a metali na cestu.

9 A kteříž napřed šli, i ti kteříž za ním šli volali řkou-
ce, Spas nás, požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně:

10 Požehnané kteréž jest přišlo ve jménu Páně, krá-
lovství otce našeho Davida: spas nás na výsostech.

11 I všel do Jeruzaléma Ježíš, i do Chrámu: a spat-
řiv tu všecko, když již byla **večerní hodina**,^{*} vyšel do
Betany se dvanácti.

12 A druhého dne když vycházel z Betany, zlačněl:

13 A uzřev zdaleka fík an má listí, šel zda by co na-
lezl na něm: A když přišel k němu, nic nenalezl kro-
mě listí: nebo nebyl čas fíkův.

14 Tedy odpovědv Ježíš, řekl jemu, Již více navěky
nižádný z tebe ovoce nejez: a slyšeli to Učedlníci jeho.

15 I přišli do Jeruzaléma: a všed Ježíš do Chrámu,
počal vymítati ty jenž prodávali a kupovali v Chrá-
mě, a stoly penězoměncův, a stolice prodávajících
holuby, převracel:

16 A nedopustil, aby kdo *jakou* nádobu nesl skr-
ze Chrám:

17 I učil je, řka jim, Zdaliž není psáno, že dům můj,
dům **modlitby**^{*} slouti bude, u všech národů? vy pak
učinili ste jej peleší lotrův.

bez lásky činí člověka mrzutým, pravda nelítostně kritickým, odpovědnost bezohledným. Co je láska, nevím, prostě jsem po kratší či delší dobu žil s nějakou ženskou a v rámci možností se k ní snažil chovat slušně.

- Večer jsem šel vynést odpadky a v kontejneru ležel vyhozený starý repetit, opucoval jsem ho a natáhnul, a najednou tichý mrtvavý prostor ložnice ožil a z budíku se stalo zvíře, tikající ve tmě na svoji kořist.

- Za jednu konkrétní osobu jsem se byl pomodlit v kostele sv. Rocha — aby zhebla.

18 Slyšeli pak to Zákonníci i Biskupové, a hledali, kterak by jej zahubili: nebo se ho báli, proto, že všec-
ken zástup divil se učení jeho.

19 A když byl večer, vyšel Ježíš z města:

20 A Učedlníci ráno jdouce, uzřeli fík an usechl hmed
z kořene:

21 Tedy zpomenuv Petr, řekl jemu, Mistře, aj fík
kterémuž si zlořečil, usechl.*

22 I odpověděv Ježíš, řekl jim, Mějte víru Boží.

23 Nebo amen pravím vám, že kdož by koli řekl
hoře této, Zdvihni se, a vrz sebou do moře, a nepo-
chyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se stane což-
koli dí, budeť jemu tak, což by koli řekl.

24 Protož pravím vám, začez byste koli modléce se
prosili, věřte že vezmete, a stanet se vám.

25 A když se postavíte k modlení, odpouštějte, má-
te-li co proti komu, aby i Otec váš nebeský odpustil
vám hříchy vaše.

26 Nebo jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš kterýž
v nebesích jest, odpustí vám hříchů vašich.

27 I přišli zase do Jeruzaléma: a když on chodil
v Chrámě, přistoupili k němu Biskupové, a Zákonní-
ci, a Starší,

- Štamgastského stolu se zmocnili mariášníci, a jak už to po vyhecované hře bývá, nemohli se shodnout, kolik bylo fleků, Derfler s Erbenem napočítali čtyři, Hamršmíd si stál na svém, že pět a že je to slovo proti slovu, protože jsem jim vstoupil do hovoru a řekl, že slovo má stejnou váhu jako vzduch. Slabihoudek zakroutil hlavou, on že slovem zabil člověka, a vyprávěl, jak byl v sedmdesátých letech s filmařema v Koreji a povinně museli do parku Přátelství, kde byl strom, co ruku v ruce zasadili Kim Ir-sen s Brežněvem, a strom Ericha Honeckera a Ceaușesca a Kádára a Fidela Castra, a co náš hrdina komunismu, generální tajemník soudruh Gustáv Husák, ten tu strom nemá? plácnul Slabihoudek jenom tak z prdele. Byla to nedomrlá sušinka bez jediného zeleného lístku. Zahradník zblednul a už ho nikdo nikdy neviděl.

28 I řekli jemu, Jakou mocí to činíš? a kdo jest tobě dal tu moc, aby tyto věci činil?

29 Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jim, Otížit' se i já vás na jednu věc: odpovězte mi, a povím vám, jakou mocí to činím:

30 Křest Janů s nebe-li byl, čili z lidí? Odpovězte mi.

31 A oni rozvažovali to sami mezi sebou, řkouce, Díme-li, S nebe: díť nám, Pročež ste tedy neuvěřili jemu?

32 Pakli díme, Z lidí: **bojíme se lidu.** Nebo všickni o Janovi smyslili, že jest právě byl Prorok.

33 I odpověděvše, řekli Ježíšovi, Nevíme. A Ježíš odpovídaje, řekl jim, Aniž já vám povím, jakou mocí to činím.

KAPITOLA XII.

edy počal jim mluviti v podobenstvích, Vinnici štípil *jeden* člověk, a opletl ji plotem, a vkopal pres, a ustavěl věži, a najal ji vinařům, i odšel na cestu:

2 A v čas^o *užitkův*, poslal k vinařům služebníka, aby od vinařů vzal ovoce z vinnice:

3 Oni pak javše jej, zmrskali ho, a odeslali prázdného.

- Lid, to je buldozer, razící cestou necestou cestu do řiti, v domnění, že ke hvězdám.

Hvězda vypadá takhle: *

A takhle řít: *

- Sluníčko jako v Řecku, mně se ale nechtělo vůbec nic, celou neděli jsem proflákal u bedny, ovladač mám na opěradle křesla a přepínám z programu na program, za něco stál akorát dokument o Africe, hliněné chýše, úděsná chudoba, dobrovolníci z katolické mládeže přijeli těm

- 4 I poslal k nim zase jiného služebníka: i toho též kamenovavše, ranili v hlavu, a odeslali zohaveného.
- 5 I poslal opět jiného: i toho zabili, a mnoho jiných, z nichž některé zmrskali, a jiné zmordovali.
- 6 Ještě pak maje jediného syna nejmilejšího, i toho poslal k nim naposledy, řka, Ustejdnout' se budou syna mého.
- 7 Ale vinaři řekli jedni k druhým, Tentot' jest dědic: podte, zabíme jej, a budeť naše dědictví.
- 8 Tedy javše jej, zabili ho, a vyvrhli ven z vinnice.
- 9 Což tedy učiní Pán vinnice? Přijde, a zatratí vinaře ty: a dá vinnici jiným:
- 10 **Zdaliž ste Písma toho nečtli?** Kámen kterýž zavrhli dělníci, ten učiněn jest hlavou uhlovou:
- 11 Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima.
- 12 I hledali ho jíti, (ale báli se zástupu:) nebo sou poznali, že podobenství to proti nim pověděl: A nechavše ho, odešli pryč.
- 13 Potom poslali k němu některé z Faryzeů a Heroďánů, aby jej polapili v řeči.
- 14 Kterížto přišedše, řekli jemu, Mistře, víme že jsi pravdomluvný, a nedbáš na žádného: nebo nepatříš na osobu lidskou, ale v pravdě cestě Boží učíš: Slušili daň dávati Císaři, čili nic? dáme-liž, čili nedáme?

nebožákům pomáhat a učit je, jak se má obdělávat půda, jenomže oni chtěli dál lelkovat ve stínu baobabů a ne se hrbít na poli, jejich stařešina to řekl úplně jasně: Vy máte hodinky, my čas.

- Čtete to každé ráno, B G W D A je nastříkané sprejem na zastávce autobusu a nad tím klikyháky stejně nesmyslné jako tenhle shluk písmen. Kde je Cervantes? Kde Shakespeare? Kde jsou svaté folianty se zlatem zdobenými iniciálami, napsané za světla svící v klášterních skriptoriích? Jestli je B G W D A jméno dnešní růže...

- 15 On pak znaje pokrytství jejich, řekl jim, Co mne pokoušíte? přineste mi peníz, ať pohledím:
- 16 A oni podali mu. Tedy řekl jim, Čí jest tento obraz^o a nápis? A oni řekli mu, Císařů.
- 17 I odpověděv Ježíš řekl jim, Dávejtež tedy což jest Císařova, Císaři: a což jest Božího, Bohu: I podivili se tomu.
- 18 Potom přišli k němu Saduceové, kteříž praví, že není z mrtvých vstání: I otázali se ho řkouce,
- 19 Místře, Mojžíš nám napsal, kdyby čí bratr umřel, a ostavil po sobě manželku, a synů by neměl, aby bratr jeho pojal manželku jeho, a vzbudil símě bratru svému.
- 20 I bylo sedm bratrův: a první pojav ženu, umřel, neostaviv semene:
- 21 A druhý pojav ji, také umřel, a aniž ten ostavil semene: a třetí tolikéž:
- 22 A tak ji pojalo všech sedm, a nezůstavili po sobě semene: nejposléze pak po všech umřela i žena:^o
- 23 Protož při vzkříšení, když z mrtvých vstanou, čí z těch bude manželka? neb jich sedm mělo ji za manželku.
- 24 A odpovídaje Ježíš řekl jim, Zdaliž ne proto bloudíte, že neznáte Písem ani moci Boží?
- 25 Nebo když vstanou z mrtvých, nebudou se ženiti, ani vdávati: ale budou jako Andělé nebeští.

- Nepotřebuju vidět van Gogha, ani Picassa, natožpak Bacona nebo Warhola, všechno na příští staletí dopředu je předjaté ve středověkých obrazech, následně už je to samoúčelné rozměňování až na samý prach. Že jsou potom zrnka prachu nestvůrně zvětšená do nadreálných rozměrů, jako badmintonové míčky Claese Oldenburga, anebo donekonečna zmnožená, jako Campbellovy tomatové polévky, to na podstatě věci nic nemění.

- Umřela v kostele
a byla pochována se svým jménem
nikdo nepřišel
otec McKenzie utírá špínu
ze svých rukou zatímco odchází od hrobu
nikdo nebyl spasen.

Co to bylo za ženskou? Bobbi Star, vyhrknul Derfler první jméno, co ho napadlo, jenomže Bobina není mrtvá, akorát už nešuká před kamerou, protože má přetočenej tachometr,

26 O mrtvých pak, že mají vstáti, zdaliž ste nečetli v knihách Mojžíšových, kterak ve kři promluvil k němu Bůh, řka, Já jsem Bůh Abrahamů, a Bůh Izáků, a Bůh Jákobů:

27 Neníť Bůh mrtvých, ale Bůh živých: Protož vy velmi bloudíte.

28 Tedy přistoupil k němu jeden z Zákonníků, slyšev je hádající se, a vida že jim dobře odpověděl, otázal se ho, Které by bylo přikázání první ze všech.

29 A Ježíš odpověděl jemu, že první ze všech přikázání jest, Slyš Izraeli, Pán Bůh náš, Pán jeden jest:

30 Protož milovati budeš Pána Boha svého, ze všeho srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své, i ze všech mocí svých: to jest první přikázání.

31 Druhé pak jest podobné tomu, **Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého.** Většího přikázání jiného nad tato není.

32 I řekl jemu ten Zákonník, Mistře, dobře si vpravdě pověděl: Nebo jeden jest Bůh, a není jiného kromě něho:

33 A milovati ho ze všeho srdce, a ze vši mysli, a ze vši duše, i ze všech mocí, a milovati bližního svého, jako sebe samého, **toť jest větší nade všechny zápalné i vítězné oběti.**

34 A viděv Ježíš, že by moudře odpověděl, dí jemu, Nejsi daleko od království Božího. A žádný více nesměl se ho o nic tázati.

a to ani silikonama nedohoníš, řekl Hamršmíd. Svíčková bába, co se modlila s pusou plnou velikonoční nádivky a zaskočilo jí a udusila se před oltářem. Matka Tereza? Nejbliž byl Slabihoudek s Janis Joplin. Eleanor Rigby! Beatles, vy pitomci.

- Hvízd!

- Čekal jsem na nádraží ve Všetatech na přípoj a z amplionu se ozvalo, že na druhé nástupiště přijíždí zpožděný rychlík Jan Palach, což je samo o sobě pumprdentlich, aby zrovna tudy projížděl vlak s tímhle jménem, už z toho je vidět, jak naprosto marná to byla smrt, perla hozená na

35 I odpovídaje Ježíš řekl uče v Chrámě, Kterak praví Zákonníci, že Krystus jest syn Davidů?

36 Poněvadž David praví v Duchu svatém, Řekl Pán Pánu mému, Sed' na pravici mé, ažt' i položím nepřátely tvé podnože noh tvých.

37 Poněvadž sám David nazývá jej Pánem, kterakž syn jeho jest? A mnohý zástup rád ho poslouchal.

38 I mluvil jim v učení svém, Varujte se Zákonníkův, kteříž rádi v krásném rouše chodí, a *chtějí* pozdravování býti **na trhu**,

39 A na předních stolicích seděti v školách, a první místa *míti* na večerech:

40 Kteřížto zžirají domy vdovské pod zámyslem dlouhých modliteb: tiť vezmou soud těžší.

41 A posadiv se Ježíš proti pokladnici, díval se kterak zástup metal peníze do pokladnice: a mnozí bohatí metalí mnoho.

42 A přišedši jedna chudá vdova, i vrhla dva šarty, jenž jest čtvrtá částka *peníze tehdejšího*.

43 I svolav Učedníky své, dí jim, Amen pravím vám, Že tato chudá vdova více uvrhla, než tito všickni kteříž metalí do pokladnice.

44 Nebo všickni z toho což jim zbývalo metalí: ale tato z své chudoby, všecko což měla uvrhla, všecku živnost svou.

hnojiště, mnohem smysluplnější by bylo, kdyby býval měl pět dětí a dvacet vnuků a osmdesát pravnoučat a strom slušných lidí by se košatil, takhle je to akorát mrtvý symbol, který už bulvár v lednu ani nevytahuje ze šuplete a televize ze setrvačnosti vrazí na ČT Art stokrát omletý černobílý dokument z roku 1969, aby se zaplácnul vysílací čas.

- Palermské tržiště Ballaró je spektakl s nepřeborným počtem scén a na každé se odehrává nějaké úžasné představení, stánek s mořskými potvory páchne rybinou na sto honů, sardinky, makrely, ančovičky, pražmy, garnáti, krevety, chobotnice, krabi, mušle a uprostřed trůní naštafírovaná hlava mečouna, u stánku se zeleninou jsou zase do pyramidy naskládány artyčoky, u dalšího stánku se v pánvi škvíří jehněčí střevo napíchnutá na špejli a v kotli se vaří býčí penis a vedle prsknul řezník na váhu skopovou kýtu, a mezi nakupujícími se na skútrech proplétají kuchaři z restaurací a pokřikují na sebe a stánkaři zase do ochrapnění vychvalují svoje zboží, a všichni navzájem spolu smlouvají a handrkují se, a večer, když na tohle ballabile padla tma, zůstal na tržišti jediný osvětlený stánek, obklopoval ho hrozen ctihodných kmotrů, a stánkař vkládal do rozkrojených housek cizrnové placičky panelle a malou brambůrku, a s Denisou jsme nechápali, kvůli takovému chudičkému jídlu za půl eura přece není potřeba uplácat soudce a vraždit, ale co, to není naše věc, cosa nostra.

KAPITOLA XIII.

když vycházel z Chrámu, dí jemu jeden z Učedníků jeho, Mistře, pohled' která-
ké kamení, a jaké jest toto stavení?

2 Tedy Ježíš odpovídaje, řekl jemu, Vidíš toto tak veliké stavení? Nebudeť ostaven kámen na kamení, kterýž by nebyl zbořen.

3 A když se posadil na hoře Olivetské proti Chrámu, otázali se jeho obláštňě Petr, Jakub, a Jan, a Ondřej[•] řkouce,

4 Pověz nám, kdy to bude? a které znamení když se toto všecko bude plniti?

5 Ježíš pak odpovídaje jim, počal praviti, Vizte aby vás někdo nesvedl.

6 Neboť mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce, Já jsem *Krystus*: a mnohét svedou.

7 Když pak uslyšíte boje, a pověst o válkách, nestra-
chujte se: nebo musí to býti, ale ne i hned **konec**.[•]

8 Povstaneť zajisté národ proti národu, a království proti království, a bude země třesení po místech, a hladové, i bouřky.

9 A toť budou počátkové bolestí. Vy pak šetřte se: nebo vydávati vás budou na sněmy, a do shromáždění: budete biti, a před vladaři a králi stanete pro mne, na svědectví jim.

- U Ondřeje nikdy nevím, co si mám myslet, každopádně si k němu nikdy nestoupám zády, přitom je to můj syn.

- Vzhledem k tomu, co jsem zažil při klinické smrti, na konec nevěřím, to by musel konec nastat s každou antilopou ulovenou lvem, s máchnutím kosy jsou podetnuté stovky stvolů, a přece se louka zelená. Erben namítnul, že pokud je, jak tvrdí fyzikové a astronomové, vesmír nekonečný, musí se do něj vejít i nekonečno konců, to je od něj ale účelová chytristika, protože ve vršovickém derby fandil Slávii, a kdyby uznal existenci konce, musel by se chytit za nos, podle pravidel je konec utkání v 90. minutě, jenomže konec se nekonal a Souček si naběhl do malého vápna, vymetl šibenici a Bohemka prohrála 0 : 1.

10 Ale ve všech národech nejprv musí být kázáno Evangelium.

11 Když pak vás povedou vyzrazující, nestarejte se co byste mluvili, aniž o to pečlivě přemýšlujete: ale což vám bude dáno v tu hodinu, to mluvte: nebo nejste vy jenž mluvíte, ale Duch svatý.

12 Vydát pak bratr bratra na smrt, a otec syna: a povstanou děti proti rodičům, a budou je mordovati:

13 A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé: Ale kdož setrvá až do konce, tenť **spasen** bude.

14 Když pak uzříte ohavnost zpuštění, o kteréž povědíno jest skrze Danyeje proroka, ana stojí kdež by státi neměla, (kdo čte rozuměj:) tehďáž ti kdož jsou v Židovstvu, ať utekou na hory:

15 A kdo na střeše jest, nesstupuj do domu, ani vcházej, aby co vzal z domu svého:

16 A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucho své.

17 Běda pak těhotným, a těm kteréž krmí v těch dnech.

18 Protož modlte se, aby utikání vaše nebylo v zimě:

19 Neboť budou ti dnové *plní takového* ssoužení, jakéhož nebylo od počátku stvoření, kteréž Bůh stvořil, až dosavad, aniž *potom* bude:

- Do kořenů olivovníku chci pohřbít, jak se sluší a patří, ne zahrabat tam urnu, v kremační peci se zcepenějí nebožtíci v žáru ohně začnou hýbat a posadí se, a utekli by odtamtud, nebýt zalígrovaných dvířek, kdežto z těla pohřbeného do země se zužitkují živiny, dodneška je u Sadové tráva vyšší v místech, kde jsou kosti vojáků z bitvy v roce 1866, a trávu spasou ovce, a to je spasení podle mého gusta, a pokud by se čírou náhodou poštětilo, že si po louce bude zkracovat cestu pošťák na kole a rozdivočelý beran ho trkne zepředu do beranů, potom bych řekl jo, groteska našich životů mi dává smysl.

20 A byt' neukrátil Pán těch dnů, nebyl by spasen žádný člověk: ale pro vyvolené, kteréž vyvolil, ukrátil těch dnů.

21 A tehdáž řekl-li by vám kdo, Aj teď jest Krystus, aneb, Aj tamto: nevěřte.

22 Neboť povstanou falešní Krystové a falešní **proci**,^{*} a budou činiti divy a zázraky k svedení, by možné bylo také i vyvolených.

23 Vy pak šetřte se: aj předpověděl sem vám všecko.

24 V těch pak dnech, po ssoužení tom, slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého,

25 A hvězdy nebeské budou padati, a moci které jsou na nebi, pohnou se:

26 A tehdážť uzří Syna člověka an se běře v oblacích, s mocí velikou a s slavou.

27 I tehdyť pošle Anděly své, a shromáždí vyvolené své ode čtyř větrův, od končin země až do končin nebe.

28 Od říku pak učte se podobenství, když již ratolest jeho odmladne, a vypučí se listí, znáte že blízko jest léto:

29 Takž i vy když uzříte ano se tyto věci dějí, vězte že blízko jest a ve dveřích *království Boží*.

30 Amen pravím vám, žeť nepomine pokolení toto, až se tyto všechny věci stanou:

- Brácha seděl v kriminále za rozkrádání socialistického majetku a bachaři dostali avízo, že přijede na revizi ministr spravedlnosti, a bráchovi přikázali založit na cele zeměpisný kroužek. Ministr měl položit předem domluvenou otázku, kde leží hlavní město Sovětského svazu, a vyvolaný vězeň ukázat na mapu a říct: Soudruhu ministře, Moskva leží zde. Místo toho se ozvalo: Kurva, vole, to bude někde, pičo, ale kde? Bráchu za to strčili na měsíc do díry. Humanistický blábol o rovnosti lidí jde proti lidstvu samému, jenomže se neví, co s tím.

31 Nebe a země pomínou, ale slova má nepomínou.

32 Ale o tom dni a hodině žádný neví, ani Andělé jenž jsou v nebesích, ani Syn, jediné sám Otec.

33 Vizte, bděte, a modlte se: nebo nevíte kdy bude ten čas.

34 Syn člověka zajisté jest, jako člověk kterýž daleko odšel opustiv dům svůj, a poručiv služebníkům svým vladařství, a jednomu každému práci jeho, vrátnému přikázal aby bděl.

35 Protož bděte: nebo nevíte, kdy Pán domu přijde, u večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno:

36 Aby snad přijda v nenadále, nenalezl vás a vy spíte.

37 A cožť vám pravím, všechněmť pravím, Bděte.

KAPITOLA XIII.

o dvou pak dnech byl hod Beránka a Přesnic: i hledali Biskupové a Zákonníci, kterak by jej lstivě jmouce zamordovali.

2 Ale pravili, Ne v svátek, aby snad nebyl rozbroy v lidu.

3 A když byl v Betaný v domu Šimona malomocného, a seděl za stolem, přišla žena mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, z nardového koření: a rozbivši nádobu, vylila ji na hlavu jeho.

- Hvízd! Hvízd! Hvízd!

- Až otevřu dveře svého řeckého domu.

- KOHOUT NA VÍNĚ

Podstatou francouzské klasiky coq au vin je divoká živočišnost obsažená v čerstvé kohoutí krvi, z mraženého brojleru ze supermarketu se uvařit nedá.

kohout o hmotnosti 4–5 kg

krev a játra

lahev červeného vína

cibule

mrkev

petržel

řapíkatý celer

žampiony

cibulky

slanina

tymián, bobkový list, sůl a pepř

V kastrolu orestujeme cibuli s kořenovou zeleninou, zalijeme červeným vínem a svaříme. Do vychladlé marinády ponoříme na kusy rozporcovaného kohouta. Dostatečně odleželé maso vyjmeme a zprudka osmahneme na pánvi.

- 4 I hněvali se někteří mezi sebou, řkouce, I proč stráta masti této stala se?
- 5 Nebo mohlo jest toto prodáno býti, dražše než za tři sta peněz, a dáno býti chudým: I škřipěli zuby na ni.
- 6 Ale Ježíš řekl: Nechtež ji, proč ji rmoutíte? dobřít jest skutek učinila nade mnou:
- 7 Však chudé máte vždycky s sebou, a když budete chtít, můžete jim dobře činiti: ale mne ne vždy míti budete:
- 8 Ona což mohla to učinila: předešlat jest aby těla mého pomazala ku pohřbu.
- 9 Amen pravím vám, Kdežkoli bude kázáno toto Evangelium po všem světě, také i to což jest učinila tato, bude vypravováno na památku její.
- 10 Tedy Jidáš Iškaryotský, jeden ze dvanácti, odšel k Biskupům, aby ho jim zradil.
- 11 Oni pak uslyševše to, zradovali se, a slíbili mu peníze dáti: i hledal kterak by ho příhodně zradil.
- 12 Prvního pak dne Přesnic, když Velikonoční **Beránek zabijín býval**,^{*} řkou jemu Učedníci jeho, Kde chceš, ať jdouce připravíme tobě aby jedl Beránka?
- 13 I poslal dva z Učedníků svých, a řekl jim, Jděte do města, a potkáť vás člověk dčbán vody nesa: jdětež za ním,

Marinádu přecedíme, vrátíme zpátky do kastrolu a maso v ní na mírném plamenu pod pokličkou dusíme cca dvě hodiny. Omáčku zahustíme moučným máslem a zredukujeme. Na pánvi si připravíme pokrájenou slaninu, blanširované žampiony a cibulky orestované v karamelu. Na závěr do omáčky přidáme kohoutí krev, rozdrčená játra a krátce provaříme. Servírujeme s opečenou bagetou.

- Kdo nepodřezával beránka, neví, co je pláč.

14 A kamžkoli vejde, rcete hospodáři domu toho, Mistrť **praví**,[•] Kde jest večeřadlo, v němž bych jedl Beránka s Učedlníky svými?

15 A on vám ukáže večeřadlo veliké, podlážené a připravené: tu nám připravte.

16 I odešli Učedlníci jeho, a přišli do města, a našli tak jakož jim byl pověděl: i připravili Beránka.

17 Když pak byl večer, přišel se dvanácti.

18 A když seděli za stolem, a jedli, řekl Ježíš, Amen pravím vám, jeden z vás mne zradí, kterýž jí se mnou.

19 A oni počali se rmoutiti, a praviti jemu jeden každý obzvláště, zdali já jsem? A jiný, **Zdali já?**[•]

20 On pak odpověděv řekl jim, Jeden ze dvanácti, kterýž omáčí se mnou v mise.

21 Syn zajisté člověka jde, jakož jest psáno o něm: ale běda člověku tomu skrze něhož Syn člověka bude zrazen: **dobré by bylo jemu, aby se byl nenarodil člověk ten.**[•]

22 A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal, a dával jim, řka, Vezměte, jezte: to jest tělo mé.

23 A vzav kalich, a díky učiniv, dal jim: a pili z něho všickni.

24 I řekl jim, To jest krev má nového Zákona, kteráž se za mnohé vylévá.

- Slova.
Hvízd!

- Ano.

- !

25 Amen pravím vám, žeť již více nebudu pít z plodu vinného kořene,* až do onoho dne, když jej pít budu nový v království Božím.

26 A sezpívavše písničku, vyšli na hůru Olivetskou.

27 Potom řekl jim Ježíš, Všickni vy pohoršíte se nade mnou této noci: nebo psáno jest, Bítí budu Pas-týře, a rozprchnou se ovce:

28 Ale když z mrtvých vstanu, předejduť vás do Ga-lilee.

29 Tedy Petr řekl jemu, Byť se pak všickni zhorši-li, ale já nic.

30 Řekl jemu Ježíš, Amen pravím tobě, že dnes této noci, prvé než kohout podvkrát zazpívá, tři-krát mne zapříš.

31 On pak mnohem více mluvil, Bychť pak měl s tebou i umřítí, nezapřímť tebe: a takž také i všickni mluvili.

32 I přišli na místo kterémuž jméno Getsemany: tedy řekl Učedníkům svým, Sedtež tuto ažť se po-modlím.

33 A pojav s sebou Petra, a Jakuba, a Jana, počal se lekati a velmi teskliv býti:

34 I dí jim, *Smutnáť jest duše má** až k smrti: poče-kejtež tuto a bděte.

35 A poodšed maličko, padl na zemi, a modlil se, aby bylo-li by možné, odešla od něho hodina ta:

- Vína se rozhodně odříkat nebudu, k domu patří i vinice, a já už žiju jenom tou představou, jak tady za sebou zabouchnu dveře a otevřu ty na ostrově se zarezlými panty stlučené z několika prken a natřené na modro, aby v kombinaci s bílou omítkou připomínaly tříšť bělostných kapek na vrcholcích modrých mořských vln. Vyrosl jsem na Smíchově a starý vrásčitý cikán, co hrával na pavlači na heligonku, vyprávěl, jak dostal předvolání do transportu, u vlaku mraky lidí a na ně dohlíželi esesáci s umrlčí lebkou na uniformách, a on se zděsil, proboha, tady nemám co pohledávat, ještě by mě zabili. Dneska se svobodný prostor zase začíná nebezpečně zužovat, a tak nezbývá než se stát cikánem a sebrat se a odejít.

- Nevím, proč mi sem do glos už podruhé vstupuje matka, snad kvůli těm snům. Od mého narození ji stíhala nemoc za nemocí, po operaci se jí zanítily stehy a primář ji musel znova rozříznout, chodila s otevřeným břichem, ze kterého

36 I řekl, Otče, Otče všechno jest možné tobě, přenes kalich tento ode mne: ale však ne což já chci, ale co ty.

37 I přišel k *Učedníkům*, a našel je ani spí: I řekl Petrovi, Šimone, spíš, nemohl-lis jedině hodiny bdíti?

38 Bděte, a modlte se, abyšte nevešli v pokušení: Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.

39 A opět odšed, modlil se táž slova[•] mluvě.

40 A navrátiv se, našel je ani opět spí: nebo oči jejich byly obtíženy: aniž věděli, co by jemu odpověděli.

41 I přišel po třetí, a řekl jim, Spětež již, a odpočívajte: dostiť jest, přišla hodina: aj Syna člověka zrazují v ruce hříšných.

42 Vstaňte, pojďme: aj kterýž mne zrazuje blízkotť jest.

43 A hned, když on ještě mluvil, přišel Jidáš, jenž byl jeden ze dvanácti, a s ním zástup veliký, s meči a s kyjmi *poslaných* od Biskupů, a od Zákonníků, a Starších.

44 Zrádce pak byl jim dal znamení, řka, Kteréhožkoli políbím, tenť jest, jmětež ho, a vedte opatrně.

45 A přišed, hned přistoupiv k němu, řekl, Mistře, mistře: a políbil ho.

46 Tedy oni vztáhli naň ruce své, a jali jej.

47 Jeden pak z těch kteříž tu okolo stáli, vytrh meč, udeřil služebníka Biskupova, a utal jemu ucho.

se valil hnis, příšerně smrděl a já za to matku nenáviděl a styděl jsem se za ni, a když jsem přinesl výuční list, řekla, abych to nechal na ráno, že ji pálí oči, a do rána oslepla, a ani při pitvě se nic nezjistilo proč. Nakonec z hrstí prášků, co musela spolykat, aby neumřela, umřela na cirhózu jater, což doktory okamžitě zaujme, významně nadzdvihnou obočí a: Vy jste na tom s alkoholem jak?

- Hvízd!

Hvízd!

Hvízd!

Hvízd!

- 48 I odpověděv Ježíš, řekl jim, Jako na lotra* vyšli ste s meči a s kyjmi, abyšte mne jali?
- 49 Na každý den býval sem u vás uče v Chrámě, a nejali ste mne: Ale toť se děje aby se naplnila Písma.
- 50 Tedy Učedlníci opustivše jej, všickni utekli.
- 51 Jeden pak mládenček šel za ním odín jsa rouchem lněným po nahém těle: i popadli jej mládenci:
- 52 On pak opustiv roucho, nahý utekl od nich.
- 53 I přivedli Ježíše k Biskupu, a sešli se všickni Biskupové, i Starší, i Zákonníci.
- 54 Petr pak šel za ním zdaleka, až na dvůr Biskupů: i seděl s služebníky, zhřívaje se u ohně.
- 55 Ale Biskup i všecka ta rada, hledali proti Ježíšovi svědectví, aby jej na smrt vydali: avšak nenalezli.
- 56 Nebo ač mnozí křivé svědectví mluvili proti němu: ale svědectví jejich nebyla jednostejná.
- 57 Tedy někteří povstavše, křivé svědectví dávali proti němu, řkouce,
- 58 My sme slyšeli tohoto že řekl, Já zbořím Chrám tento rukou udělaný, a ve třech dnech jiný ne rukou udělaný postavím.
- 59 Ale ani to jejich svědectví nebylo jednostejné.
- 60 Tedy povstav Biskup uprostřed, otázal Ježíše, řka, Neodpovídáš ničehéhož? což tito na tebe svědčí?

- Stoupnul jsem si do chodbičky, abych s košíkem nepřekážel v kupé, a v Olbramovicích vystupoval namistrovaný borec se svojí štabajznou a do košíku kopnul, houby se rozsypany, hříby a křemenáče a masáci, a on po nich s gustem hamtal, a já jakoby pro sebe, ale aby to nešlo přeslechnout, jsem procedil mezi zuby: Čuráčku. Říct parchante nebo jakoukoliv jinou urážku, nic by se nestalo, ukázal by mi jen prst, protože už se v duchu viděl, jak večer bude na štabajzně rajtovat a ona mu bude šeptat, jak ho má krásného a že většího neviděla, a najednou ubohý svrasklý čuráček. Vystoupili z vlaku a na perónu mu to došlo. Vyběhl nazpátek na schůdky vagónu. Opřel jsem se mu plnou silou chodidlem o hrudník. Sletěl dolů, hlava křísla o zem a průvodčí honem zamával plácačkou na odjezd, což mi připomnělo amnestii, ve výčepu stál propuštěný kriminálník, co se toužil honem vrátit nazpátek do tepláků, a obořil se na mě, abych zahajloval, už po mně sahal a já na něj zařval: Co si ty, českéj dobytku, raso méněcenná, dovoluješ znesvěcovat unser Gruss! Hajlující pracka poklesla, a než se vzpamatoval, prásknul jsem ho pŕllitrem po hlavě. U štamgastského stolu už byli nastartovaní, a bylo to zlé, když jsme šli po zavíračce domů, pořád ještě ležel mezi popelnicema.

61 Ale on mlčel, a nic neodpověděl. Opět Biskup otázal se ho, a řekl jemu, Jsi-liž ty Krystus Syn Boha požehnaného?

62 A Ježíš řekl, Jáť jsem: a uzříte Syna člověka,• an sedí na pravici moci Boží, a přichází s oblaky nebeskými.

63 Tedy Biskup roztrh roucho své, řekl, I což ještě potřebujeme svědků?

64 Slyšeli ste rouhání: co se vám zdá? Oni pak všickni potupili jej, že jest hoden smrti.

65 I počali někteří naň plvati, a tvář jeho zakrývati, a poličkovati, a říkati jemu, Prorokuj nám: A sluzebníci kyji jej bili.•

66 A když byl Petr v síni dole, přišla jedna z děvek Biskupových,

67 A uzřevši Petra an se ohřívá, a popatřivši naň, dí, I ty s Ježíšem Nazaretským byl si.

68 A on zapřel, řka, Aniž vím, ani rozumím co pravíš. I vyšel ven před síň, a kohout zazpíval.

69 Tedy děvka uzřevši jej opět, počala praviti těm kteříž tu okolo stáli, že tento z nich jest:

70 A on opět zapřel. A po malé chvíli, opět ti kteříž tu stáli, řekli Petrovi, Jistě z nich jsi, neb i Galilejský jsi, i řeč tvá podobná jest.

- Ve slově člověk je zakódovaný lov a věk, na počátku věků jsme se zrodili jako lovci. Dneska štika 82 cm a sedm okounů.

- Jakmile se objeví prorok, lid ho zmasakruje, zas a znova, napříč dějinami. Francouzskou revoluci 1789 zažehla zhudlařená poprava rozčtvrcením dvěma páry koní, odsouzenec byl kovář samý sval, a nebylo to elegantní odtržení rukou a nohou naráz, jak si to lid představoval, a proto rozezleně vyrazil do ulic. Lid, to je zase jenom slovo, stačí ale zahvízdat, a podle hvězdu poznáš pizdu, z lidu se vyčlení konkrétní ohlédnuvší se tváře. Hvízd! Gargamel a Denisin šéf a mistr v železniční opravní stanici a tramvaják Křtitel a estébák Mácha a zapšklá megera s mobilem a vyfetlo, co zaseklo krumpáč do Dusbaby, tohle nejsou moji bratři a sestry, možná máme společnou pramáti, je ale naprcal řeznickej pes.

71 On pak počal se proklínati a přísahati, *pravě*, Neznám člověka toho o němž vy pravíte.

72 A hned po druhé kohout zazpíval: I rozpomenul se Petr na *slovo*• kteréž byl řekl jemu Ježíš, Že prvé než kohout dvakrát zazpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed, plakal.

KAPITOLA XV.

hned ráno uradivše se Biskupové s Staršími a s Zákonníky, i se vším shromážděním, svázavše Ježíše, vedli jej a dali Pilátovi.

2 I otázal ho Pilát, Ty-liž jsi *král*• Židovský? A on odpověděv řekl jemu, Ty pravíš.

3 I žalovali na něj Biskupové mnoho. On pak nic neodpovídal.

4 Tedy Pilát otázal ho opět, řka, Nic neodpovídáš? Hle, jak mnoho proti tobě svědčí.

5 A Ježíš předce nic neodpověděl: tak že se podivil Pilát.

6 Ve Svátek pak propouštěval jim jednoho z vězňů, za kteréhož by prosili.

7 I byl jeden kterýž sloul Barabáš, jenž s svárlivými byl v vězení, kteříž v svadě vraždu byli spáchali.

8 A zvolav zástup, počal prositi *aby učinil* jakož jim vždycky činíval.

- Hvízd!

- Pstruzi se v prťavých potočných tůňkách ohraničených podemletými kořeny vrb rvali se stejnou vervou jako býci v aréně při koridě, muškaření je vrchol rybařiny, svírat mezi prsty šňůru a bezprostředně cítit každý pohyb protivníka, jak zaplouvá do hloubky, a odrážet jeho výskoky nad hladinu, nejkрутějším trestem bylo zakázat mi jít se s těmi udatnými pstruhy popasovat a místo toho muset s bandaskou do lesa, dodneška nejím borůvkové knedlíky ani koláč, ne že by mi nechutnaly, ale případně mi, že bych zrazoval svoje dětství, a jak jsem šel orosenou travou, anebo možná nebyla orosená, ale umáčená slzami, zmerčil jsem v trávě pohyb. Úhoř! Skočil jsem na něj a s opojným pocitem zasloužené satisfakce ho donesl domů a otec povídá: Ten pocit si užij, pocit, že jsi král, je krásnej, za rohem už ale číhá někdo, kdo ti dá sežrat, že jsi míň než hovno.

- 9 Pilát pak odpověděl jim, řka, Chcete-li propustím vám krále Židovského?
- 10 [Nebo věděl, že sou jej z závidi vydali Biskupové.]
- 11 Ale Biskupové ponukli zástupu, aby jim raději propustil Barabáše.
- 12 A Pilát odpověděv, řekl jim zase, Což pak chcete ať učiním *tomu* kteréhož králem Židovským nazýváte?
- 13 A oni opět zvolali, Ukřižuj ho.
- 14 A Pilát pravil jim, I což jest zlého učinil? Oni pak více volali, Ukřižuj ho.
- 15 Tedy Pilát chtě lidu dosti učiniti, pustil jim Barabáše, a dal jim Ježíše ubičovaného, aby byl ukřižován.*
- 16 Žoldnéři pak uvedli jej vnitř do síně do rathauzu, a svolali všecku zběř:
- 17 I oblékli jej v šarlat, a korunu zpletše z trní, vložili naň:
- 18 I počali ho pozdravovati, řkouce, Zdráv buď králi Židovský.
- 19 A bili hlavu jeho třtinou, a plvali na něj, a sklánějíce kolena, klaněli se jemu.
- 20 A když se jemu naposmívali, svlékli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlastní: i vedli jej, aby ho ukřižovali.

- U Matouše stojí: A vida Pilát, že by nic neprospěl, ale že by větší rozbroj byl, vzav vodu, umyl si ruce před lidem. Úplně vidím to oprýskané smaltované umyvadlo, dole na dně logo egyptské sfingy a nápis SFINX. Přečíst si Teorii spolehlivosti mi doporučil Erben: Nedaleko od nás na skládce měl rozpadlou chajdu člověk, kterého zničila ženská. On pil, pravda, ale byl pohledný, silný a kotal na zahrádce. Měli dcerku. Když ho opustila, chodíval dál do rozpadlého domku, jednou jsem ho tam navštívil a užasl jsem, jak jsou lidé schopni vegetovat nebo kam to mohou dotáhnout, a netroufám si říct skrze pití, to bych si musel dát po hubě. Byl to kozí chlívěk spáčený se záchodem, jinak se to nazvat nedalo, ten člověk seděl uvnitř, venku svítilo slunce, užíral se a kroutil si cigarety z tabáku. Měl umyvadlo, sebrané na skládce, a to bylo plné vajglů. Umyvadlo plné vajglů, kdyby to měl být titul knihy, kdo by ji vydal? Musela by vyjít v samizdatu bídy, nemohu učinit nic než se za toho muže modlit a prosit, abych já sám tak neskončil, jakože to zdaleka není vyloučeno.

21 I přinutili nějakého Šimona Cyrenenského, pomíjejícího je: (kterýž šel z pole, otce Alexandrova a Rúfova) aby vzal kříž jeho.

22 I vedli jej až na místo Golgota, to jest (vyložil-li by) popravné místo.

23 I dávali mu píti víno s mirrou: ale on nepřijal ho.

24 A ukřižovavše jej, rozdělili roucha jeho, mecíce o ně los, kdo by co vzíti měl:

25 A byla hodina třetí když ho ukřižovali.

26 A byl nápis viny jeho napsán *těmi slovy*,^{*} Král Židovský.

27 Ukřižovali také s ním dva lotry: jednoho na pravici, a druhého na levici jeho.

28 I naplněno jest písmo řkoucí, A s nepravými počten jest.

29 A kteříž *tudy* chodili mimo něj, rouhali se jemu, potřásajíce hlavami svými, a říkajíce, Hahá, kterýž rušíš Chrám Boží, a ve třech dnech jej zase vzděláváš:

30 Spomoz sobě samému, a sstup s *kříže*.^{*}

31 Těž i Biskupové posmívajíce se, jeden k druhému s Zákonníky pravili, Jinýmť jest pomáhal, sám sobě pomoci nemůže:

32 Krystus král Izraelský nechažť nyní sstoupí s *kříže*,^{*} ať uzříme, a uvěříme. A i ti kteříž s ním ukřižování byli, utržku mu činili.

• Hvízd!

Hvízd!

Hvízd!

• +

• Kříž vypadá stejně jako plus, a snad z toho pramení naše přesvědčení, že budeme neustále sčítat a všechno bude narůstat, počínaje kontem v bance, ovšem pokud by Ježíše

33 A když byla hodina šestá, stala se tma po vši zemi, až do hodiny deváté.

34 A v hodinu devátou, zvolal Ježíš hlasem velikým, řka, Elóí, Elóí, Lammazabachtaný? Jenž se vykládá, Bože můj, Bože můj, pročs mne opustil?

35 A někteří z okolo stojících slyševše to pravili, Hle Eliáše volá.

36 A běžev jeden, naplnil hubu octem, a vloživ na trest, dával jemu píti, řka, Ponechte: uzříme přijde-li Eliáš, aby jej složil.

37 Ježíš pak zvolav hlasem velikým, pustil duši.

38 A opona v Chrámě roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů.

39 Viděv pak to Centuryo kterýž naproti stál, že tak volaje vypustil duši, řekl, Jistě člověk tento Syn Boží byl.

40 Byly pak tu i ženy zdaleka se dívající: mezi nimiž byla Marya Magdaléna, a Marya Jakuba menšího, a Józesova mátě, a Salomé,

41 Kteréž když ještě byl v Galileji, chodily za ním, a posluhovaly jemu: i jiné mnohé kteréž byly s ním vstoupily do Jeruzaléma.

42 A když již byl večer (že byl den připravování, to jest, před Sobotou)

43 Přišed Jozef z Arymatye, počestná osoba uřadná, kterýž také očekával království Božího, směle všel ku Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo.

neukřížovali, ale utopili ho v Jordánu, mohlo být naším ikonickým znaménkem minus, vodorovné jako říční hladina, a ono to tak ve výsledku dopadne.

44 Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav Centuryona, otázal ho, dávno-li je umřel.

45 A zvědĕv od Centuryona, dal tělo Jozefovi.

46 A Jozef, koupiv plátna, a složiv ho s kříže, obvinul v plátno: i položil do hrobu, kterýž byl vytesán z skály, a přivalil kámen ke dveřům hrobovým.

47 Ale Marya Magdaléna, a Marya Jozesova, dívaly se, kde by byl položen.

KAPITOLA XVI.

když pominula Sobota, Marya Magdaléna, a Marya Jakubova, a Salome, nakoupily vonných věcí, aby přijdouce pomazaly Ježíše:

2 A velmi ráno, vyšedše první den po Sobotě, přišly k hrobu, an již slunce vzešlo:

3 I pravily vespolek, Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových?

4 {A vzhledše, uzřely odvalený kámen:} byl zajisté veliký velmi.

5 A všedše do hrobu, uzřely mládence, an sedí na pravici, oděného rouchem bílým: i ulekly se:

6 Kterýžto řekl jim: Nebojte se: Ježíše hledáte Nazaretského ukřížovaného: vstalt jest, neníť ho tuto. Aj místo kdež jej byli položili:

- D V E Ř E
V   Ř
E   E
Ř   V
E Ř E V D

Vežmu za kliku, z předsíně mě ovane chlad a zavoní to nevětranou trouchnivinou a pod nohama mi proběhne pět zdivočelých koček a já se nadechnu a zakřičím: Καλημέρα!

7 Ale jděte, povězte Učedníkům jeho i Petrovi, žeť vás předejde do Galilee: tam jej uzříte, jakož jest pověděl vám.

8 A *ony* vyšedše rychle, utekly od **hrobu:** nebo přišel na ně strach a hrůza: a aniž komu co řekly: nebo se bály.

9 Vstav pak Ježíš z mrtvých ráno v Neděli, ukázal se nejprv Maryji Magdaléně, z nížto byl vyvrhl sedm ďáblův.

10 Ona *pak* šedši zvěstovala těm kteříž s ním bývali, lkajícím a plačícím:

11 A oni slyšavše, že by živ byl, a vidín od ní, nevěřili.

12 Potom pak dvěma z nich jdoucím ukázal se v jiné způsobě, když šli přes pole.

13 A ti šedše, pověděli jiným: ani těm nevěřili.

14 Nejposléze sedícím spolu jedenácti ukázal se, a trestal nedověru jejich, a tvrdost srdce, že těm kteříž jej viděli vzkříšeného, nevěřili.

15 A řekl jim, Jdouce po všem světě, kažte Evangelium všemu stvoření:

16 Kdož uvěří, a pokřtí se, spasen bude: kdož pak neuvěří, budeť zatracen.

17 Znamení pak ti kteříž uvěří, tato míti budou, Ve jménu mém ďábly budou vymítati: jazyky novými mluviti:

- Nedopatřením úřednického kandruse Cikhardta bylo po komunistickém puči v roce 1948 do územního plánu omylem zaneseno, že na Radbuze vznikne přehrada, vesnice podél řeky kvůli tomu zůstaly opuštěné a ještě před nedávnem to tam vypadalo jako z filmů pro pamětníky o rabování Sudet. Na vyvýšeném pahorku, kam ani při povodních za jarního tání voda nedosáhne, stojí kostel a u něj hřbitůvek, kříž vedle kříže, náhrobek vedle náhrobku, samá německá jména, a opodál je nový hřbitov, a ten už je pojatý velkoryse, jeho zakladatelé předpokládali, že se tu budou rodit děti a umírat starci po nespočet příštích generací, místo nich ale na hřbitově roste plevel, který chodí bývalý pohraničník na penzi srpat králíkům, a u zdi se krčí samojediný náhrobek. Hans Engelmüller nepocházel odsud, byl to námořník z Hamburku, a bůh ví, jak se tady ocitnul, v srpnu 1945 ho oběsili na motocyklu, a to je mi záhada, dali mu na krk smyčku a provaz přivázali k zadnímu kolu, a to jak se otáčelo, provaz navíjelo, anebo ho snad na oprátce usmýkali? Mým prorokem je Hans Engelmüller, není to + ani -, oprátka je o.

18 Hady bráti: a jestliže by co jedovatého pili, ne-
uškodí jim: na nemocné ruce vzkládati budou,
a dobře se míti budou.

19 Když pak jim odmluvil Pán, vzhůru vzat jest do
nebe: a sedí na pravici Boží.

20 A oni šedše, kázali všudy: a Pán jim pomáhal,
a slov* jejich potvrzoval činěním divův.

• Hvízd! Hvízd!

Hvízd!

Hvízd!

Hvízd!

Hvízd!

Hvízd!

Hvízd!

KAPITOLA I.

8 9

O Úřadu svatého Jana Křtitele **6.** a o jeho obcování. **9.** Krystus Pán přijav Křest, kázal víru a pokání: **16.** Učedlníků svých povolal: **23.** a od ďábelství i rozličných neduhů, lidem spomáhal.

KAPITOLA II.

16 17

Krystus Pán uzdravil šlakem poraženého, odpustiv mu hříchy. **14.** Matouše povolal. **18.** Půst a zármutky budoucí předpověděl: **28.** A sebe Pánem Soboty býti ukázal.

KAPITOLA III.

22 23

Krystus Pán ruku uschlou uzdravil: **6.** nepřátelé jeho proti němu se puntovali: **8.** on však povyhnuv jim, předce mnohé bídne uzdravoval: **12.** ďáblům vyznávati sebe zbraňoval: **13.** Učedlníků povolal. **23.** Zákonníky přemohl: **28.** a že hřeší proti Duchu svatému, osvědčil: **31.** na odpor pak, přátelé jeho pravi kdo by byli ukázal.

KAPITOLA IIII.

28 29

Podobenství rozsevače předložil Pán zástupům: **36.** a po kázání plavil se přes moře, kteréž se zbouřilo, **39.** ale Pán jsa vzbuzen, slovem větry spokojil.

KAPITOLA V.

36 37

Ďábelník uzdraven: 11. stádo vepřův v moři stonulo: 25. Žena od nemoci své uzdravena: 35. dcera Jairova vzkříšena.

KAPITOLA VI.

44 45

Krystus Pán pohrdnut v své vlasti: 7. rozeslal Učedlníky své, i učítí, i divy činití: 14. Rozdílné smyšlení o Pánu Krystu: 17. zpráva o stěti svatého Jana Křtitele: 35. zástup pěti chleby nasycen: 47. Pán po moři chodil: 54. a potom mnohé uzdravoval.

KAPITOLA VII.

54 55

Vysvětliv Pán, co vlastně člověka poškrvňuje, anebo nepoškrvňuje, 24. uzdravil dceru ženy Pohanské: 31. a hluchého, kterýž i téměř němý byl.

KAPITOLA VIII.

62 63

Sedmi chleby Pán zástup nasýtil: 10. od kvasu Faryzejského kteříž od něho znamení hledali, Učedlníky své vystřihal: 22. slepého uzdravil: 27. Učedlníků co by o něm lidé smyslili, se otázel: 31. smrt svou předpověděl: 33. Petrovi tvrdě přimluvil: 34. a v čem by záleželo právě jeho následování, oznámil.

KAPITOLA IX.

70 71

Krystus Pán proměnil se na hůře svaté: 13. a dolů sstoupiv, ďábelníka uzdravil: 29. smrt svou i vzkříšení předpověděl: 34. nensáz mezi Učedlníky o prvotnost srovnal: 41. a aby se pohoršení vystříhali, napomenul.

KAPITOLA X.

80 81

Otázku Pán slušelo-li by ženu propustiti, zpravil: 13. Dítěk maličkých k sobě nésti nehájil: 23. Bohatým že nesnadno do království Božího, svědčil: 38. Učedlníky své kteříž povýšení žádali, poníženosti učil, 46. a slepého uzdravil.

KAPITOLA XI.

90 91

Krystus Pán přijel na oslátku do Jeruzaléma: 12. Fíku zlořečil: 15. Chrám vyčistil: 22. napomenul k víře a k modlitbě: 29. Otázku Faryzeův opatrně zavrhl, učiniv zmínku o Janovi.

KAPITOLA XII.

96 97

O vinnici pronajaté vinařům, 13. o dani Císaři: 24. o způsobu budoucího vzkříšení: 28. o největším přikázání: 35. o Krystu, či by syn byl: 38. o pýše Zákonníkův: 41. a o metání peněz do pokladnice.

KAPITOLA XIII.

106 107

Proroctví Páně o zkáze Jeruzaléma, a o příchodu k soudu, i znameních toho: **5.** o povstání falešných proroků: **11.** o pokušeních kteráž přijdou na věrné: **32.** napomenutí k bedlivému nenadálého příští Páně očekávání.

KAPITOLA XIII.

112 113

Večeřel Pán u Šimona: **3.** pomazán mastí drahou: **12.** jedl Beránka: **33.** modlil se: **41.** zrazen od Jidáše: **46.** jat: **66.** Petr ho zapíral.

KAPITOLA XV.

126 127

Pán Krystus Pilátovi vydán: **15.** Barabáš propuštěn: **16.** Pán potupen, korunován, **19.** uplván, **20.** posmíván, **24.** ukřižován, a usmrčen: **33.** zázrakové se dáli: **42.** potom od Jozefa pohřben.

KAPITOLA XVI.

134 135

Krystus Pán z mrtvých vstav, zjevoval se Učedlníkům, **10.** A potrestav jich pro nevěru jejich, **15.** a rozeslav na všecken svět, **19.** na nebe vstoupil.

Vlastní text Evangelia podle sv. Marka pochází
z *Bible kralické šestidílné*, Česká biblická společnost, 2014.

Michal Šanda

UMYVADLO PLNÉ VAJGLŮ

Redakce RNDr. Milan Štědroň
Korektura Markéta Hofmeisterová
První čtenář Jakub Šofar

Grafická úprava Eva-Marie Engström
Vytiskl S-TISK Vimperk, s. r. o.

Vydalo nakladatelství dybbuk (www.dybbuk.cz),
Jan Šavrda, Lamačova 840/18, Praha 5,
roku 2020 jako svou 337. publikaci.

Vydání první

ISBN 978-80-7438-227-7

Ilustrace na obálce Hieronymus Wierix: *Evangelist Marcus*; ilustrace
na frontispisu Hieronymus Wierix a Antonie Wierix podle Albrechta
Dürera: *The Crucifixion called the Sword Pommel of Maxmilian*.

Počátek Evangelium
Ježíše Krysta, Syna Božího:
Jakož psáno jest v Prorocích,
Aj já posílám Anděla svého
před tváří tvou, kterýž připraví
cestu tvou před tebou.

www.dybbuk.cz

ISBN 978-80-7438-227-7

251 Kč

